

VALAŠTIANSKY hlasník

ročník XI.

číslo 1

február 2013

Z OBSAHU VYBERÁME:

- Fašiangové zvyky
- Projektový deň na tému „Olympizmus“
- Predstavujeme vám pána Ľubomíra Múku
- Stolný tenis vo Valaskej

Už je po fašiangoch, ide Veľká noc, čo budeme robiť cez ten dlhý pôst.

A k tomu všetkému basa premilá, svoje vyhrávanie už si skončila.

foto: Milan Kramla

V ústrety Novému roku 2013

Na začiatku Nového roka chcem všetkým občanom našej obce Valaská zaželať veľa zdravia, šťastia, osobných a pracovných úspechov.

Aj na začiatku tohto roka sme sa prebudili do rozprávko- snehovej krajiny, ktorá nám vrtochmi svojho počasia narobila poriadne problémy. No, nezaháľali sme. Tím pracovníkov, ktorí mali za úlohu čistenie a posypávanie chodníkov a ciest si svoju prácu vykonávali zodpovedne. V porovnaní s inými obcami sme mali komunikácie veľmi dobre vyčistené. Za túto prácu prostredníctvom našich novín všetkým, ktorí sa na splnení

tejto úlohy podieľali, v mene všetkých občanov ďakujem.

Predchádzajúci rok bol pre nás a mnohých iných občanov náročný a zložitý, no museli sme sa s ním aj tak popasovať. Aj napriek tomu sa nám podarilo zorganizovať všetky tradičné kultúrne a športové podujatia. Rovnako sa nám pošťastilo splniť naplánované úlohy. Najväčšou investičnou akciou bola výstavba multifunkčného hokejového ihriska, čo potešilo mnohých občanov. Musím priznať, že v minulom roku niekoľko občanov zatracovalo prácu obce a bez priloženia ruky k dielu vytvárali nepohodlnú

atmosféru počas celého roka. Mali by sme si uvedomiť, že napadanie a žalovanie medzi sebou nikam nevedie a zbytočne zabraňuje rozvoju skvalitnenia bývania v obci.

Verím, že tento rok nebude taký hektický ako minulý. Prajem si, aby sa zlepšili medziludské vzťahy, aby sa občania osamostatnili, viac si navzájom vychádzali v ústrety, nespoliehali sa na to, že to alebo ono musí urobiť obec za to, že platia dane; **my všetci** musíme navzájom všetko robiť pre obec. Dane sa jednoducho platiť musia.

Ešte raz úspešný rok 2013.

Ing. Juraj Uhrin
starosta obce

Zo zápisnice rokovania obecného zastupiteľstva

Poslanci OcZ vo Valaskej sa stretli na svojom zasadnutí dňa 17.12.2012, rokovanie otvoril a viedol starosta obce Ing. Juraj Uhrin. Z programu rokovania: určenie overovateľov a zapisovateľa zápisnice, kontrola plnenia uznesení z rokovaní OcZ, správu prečítal hlavný kontrolór obce Ing. Vladimír Grlický. OcZ schválilo plán kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra na 1. polrok 2013, prerokovalo správu hlavného kontrolóra č. 1/2012. V ďalšom bode prednosta obecného úradu Ing. Peter Minárik uviedol, že inventarizačné práce majetku obce Valaská pokračujú podľa spracovaného harmonogramu. Ďalej bol prerokovaný rozbor hospodárenia obce Valaská za I.-IX. 2012 a schválený rozpočet obce Valaská na rok 2013, ktorý bol prerokovaný na finančnej komisii, na pracovných stretnutiach poslancov, venovala sa mu náležitá pozornosť. OcZ schválilo VZN č. 2/2012 o miestnych daniach, VZN č. 3/2012 o podmienkach prevádzky kultúrneho domu a o poplatkoch za prenájom priestorov v kultúrnom dome. Občan Marek Poliak v tomto bode pripomenoval využívanie telocvične Základnej školy vo Valaskej. OcZ schválilo plat starostovi obce.

Ďalej sa obecné zastupiteľstvo zaoberalo žiadosťou o prenájom obecného pozemku Jaroslava Kučeru, žiadosťou o odkúpenie obecného pozemku Jaroslavovi Kučerovi, žiadosťou o odkúpenie obecného pozemku Mgr. Ingrid Benedikovej, odkúpením pozemku od Jozefa Kubeja do vlastníctva obce, odpredajom bytov na Hronskej ulici 429/22 a Námestí 1. mája 460/8 nájomcom, ktorí do konca roka 2012 zaplatili všetky nedoplatky. Nasledovala diskusia, v ktorej okrem poslancov OcZ vystúpil zamestnanec Valbytu – Ing. Havaš.

Zápisnica z rokovania OcZ je v plnom znení uverejnená na internetovej stránke www.valaska.sk, rovnako aj diskusné príspevky pána Mareka Poliak a Ing. Martina Havaša, ktoré sú prílohou zápisnice. Na diskusné príspevky, ktoré oznegli na zastupiteľstve, pre ich závažnosť a rozsiahlosť budú občanom odpovedať: starosta obce, zástupca starostu obce, prednosta obecného úradu, hlavný kontrolór obce a poslanci obecného zastupiteľstva na najbližšom rokovaní obecného zastupiteľstva. Po diskusii starosta obce rokovanie obecného zastupiteľstva ukončil.

Padá snežik, padá, na okno sýkorka si sadá.

Nasypme jej, deti, omrvíniak pár, nech si zobne, ešte ďaleko je jar.

Demografické údaje obce Valaská k 31.12.2012

Počet obyvateľov celkom k 31.12.2012: **3784**

Z toho:

občanov (nad 15 rokov): **3244**

detí (do 15 rokov): **540**

Priemerný vek: **40,64 rokov**

Prehľad obyvateľov podľa veku a pohlavia k 31.12.2012:

Deti: (do 15 rokov)

dievčatá: **239**

chlapci: **301**

Spolu: **540**

Mládež (od 15 do 18 rokov)

dievčatá: **56**

chlapci: **79**

Spolu: **135**

Dospelí:

ženy: **1619**

muži: **1490**

Spolu: **3109**

Zmeny v stave obyvateľov za obdobie od 01.01.2012 do 31.12.2012:

Prihlásených: **94**

Z toho:

občanov: **49**

detí: **45**

z toho:

narodených: **31**

odhlásených: **65**

zomretých: **51**

Celkový úbytok: **22**

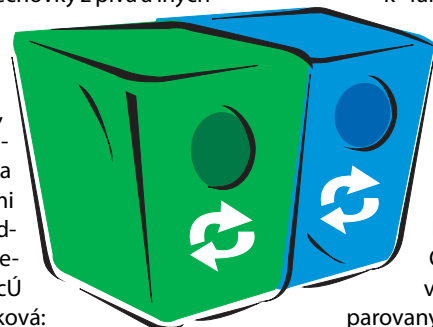
Opýtali sme sa za vás

Farebné kontajnery, či jutové vrecia?

Vlani v júnovom vydaní Valašianskeho hlásnika obecný úrad informoval občanov o tom, ako separovať odpad. Do konca roka 2012 sme mohli odpad separovať do farebných kontajnerov, aj do jutových vriec a to odpad, ktorý nebolo možné uložiť do farebných kontajnerov. Jednalo sa o kovové odpady – plechovky z piva a iných nápojov, konzervy a tiež textil. Na otázku, ako separovať ďalej a čo s jutovými vrecami, odpovedala referentka OcÚ Elena Dobríková:

„V najbližšom čase čakáme na usmernenie od Združenia Ekológ, podľa ktorého by sa napríklad aj kovový odpad už mal zbierať do žltých kontajnerov s označením plasty. Zatiaľ prosíme občanov, aby naďalej dôsled-

ne separovali ako doteraz a to nasledovne: **obyvatelia činžiakov len do farebných kontajnerov**, jutové vrecia budú postupne vyzbierané. O tom kedy a ako budeme občanov včas informovať prostredníctvom obecného rozhlasu. **Obyvatelia rodinných domov**, ktorí nemajú dobrý prístup

k farebným kontajnerom obzvlášť v zimnom období, môžu ešte jutové vrecia používať. Pracovníci OcÚ budú separovaným odpadom zbierať zatiaľ 1-krát za mesiac. O všetkých zmenách budú občania informovaní prostredníctvom obecného rozhlasu a úradných informačných tabulí!“

M. Senčková
za redakčnú radu

Pod'akovanie

Streda 23. januára 2013 patrila našim malým ratolestiam, ktoré boli uvítané do života. V mene všetkých zúčastnených rodičov by som rada vyjadrila úprimné pod'akovanie.

Uvítanie sa začalo príhovorom pána starostu Ing. Juraja Uhrina. Vďaka patrí p. Mgr. Márii Pacerovej za milé slová, ktoré navodili príjemnú atmosféru. O kultúrny program sa postarali žiačky ZŠ Valaská.

Ďakujeme za príjemne strávený čas a za milú pozornosť, ktorú ste

nám venovali. Verím, že tak ako ja, tak aj ostatní rodičia odchádzali s dobrým pocitom.

Ing. Dominika Žabková

foto: Barbora Strmeňová

NÁZORY, POSTREHY, OHLASY...

Pozor Peter, pozor Katka, teraz príde križovatka, ulica to nie je dvor, cestu stráži semafor“

učia sa prváci v škole. Máme peknú, modernú, ba priam najinovatívnejšiu základnú školu v širokom okolí, ktorú by nám mohli aj mestá závidieť. Ako rodič prváčky som v rámci dňa otvorených dverí mohol zažiť reálne vyučovanie a osobne sa presvedčiť o tom, že je to naozaj tak. A myslím si, že právom môžeme byť hrdí na to, že naše deti chodia do našej školy. Otázkou však zostáva – „Ako sa bezpečne do školy dostat?“

Bol som v školskej družine svedkom rozhovoru, keď prváčka, ktorú prišla vyzdvihnúť jej o štyri roky staršia sestra, sa hne-

vala, že chce do školy chodiť sama, veď predsa: „Nie som malé dieťa a chcem a chcem chodiť do školy sama!“. Sestra jej na to odpovedala, že aj s ňou chodili do školy, ešte aj v treťom ročníku, aby ju nezrazilo auto. Keď som sa nad tým zamyslel, ozaj mala pravdu. Niet bezpečnej cesty pre školákov všetkých tried dostať sa bez ohrozenia na vyučovanie. Dnešní „superotcovia“ a „supermamy“ totiž vozia deti priamo až pred bránu školy, ktorú svojím vozidlom zatarasia. Neraz som bol svedkom toho, že vojdú až do areálu školy, priamo pred vstup do budovy. Myslím si, že autá na školskom dvore nemajú čo hľadať. Ku škole vedú štyri cesty, dve popred bytovky na Štúrovej a Októbrovej ulici. Na Budovateľskej ulici sú vybudované dve parkoviská, určené práve rodičom, ktorí vozia svoje deti do školy, no napríklad to za prvým stupňom je takmer nevyužitá. Parkovisko je aj pri lekární, nemôže byť takým problémom odísať svoje dieťa odprevadiť, alebo ten krátky úsek prejde aj samo?! Zimné obdobie

s bohatou nádielkou snehu je skvelé pre športy a radovánky, avšak nie pre bezpečnosť na ceste. Keď ráno vediem dieťa do školy spolu s hlúčkikom ďalších rodičov so svojimi ratolestami po Októbrovej ulici, za nami znie strašné trúbenie áut „superrodičov“. No kam sa uhnúť? Cesta je odhrnutá, posypaná, no na chodníku sú staré nepojazdné autá zahrabané snehom, na druhej strane nahrnutý sneh, no prostě niet kam odskočiť!!!! Ale zúfalé trúbenie neprestáva. Keď sa nám úspešne a hlavne bez ujmy na zdraví podarí deti dopraviť do školy,

pri návrate cestou po Štúrovej ulici sa proti nám ponáhľajú deti zo školských autobusov a opäť znie trúbenie áut. Všetci obetavo skáčeme do nahrnutých kôp snehu pri okrajoch ciest, aby sa dve autá mohli bezpečne vyhnúť. Kto má v takomto prípade prednosť cítiť sa bezpečne?!

Ako teda splniť prváčikom, druháčikom želanie o chodení do školy bez dozoru dospelých, a ako dať istotu rodičom, že pri ceste do školy nemusia mať obavy o život svojich ratolestí??? Skúsiť by sa mohol bežný osvedčený model: označenie dopravnými značkami: Pozor deti!, Pozor škola!, Zákaz prejazdu!, retardéry na ceste, dobrovoľnícke stráže, školské hliadky z radov obcou platených dýchacových klubov, osvetlo. Je to fungujúci model, o ktorom sa môže ktokoľvek a kedykoľvek presvedčiť v bližšom či širšom okolí /Brezno, Lopej atď/. Každý rodič učí svoje dieťa základným pravidlám bezpečnosti na ceste. No napriek tomu sú deti vzhľadom na svoju výšku, či vekom chýbajúcu ostrážitosť a predvídavosť,

najohrozenejšími článkami cestnej premávky. A my rodičia chceme dať našim deťom trochu samostatnosti a pocit sebadôvery v nich samých a mať pritom istotu, že hoci naše deti idú samy do školy a v zápale hry, či rozhovoru svojej bezpečnosti neprikladajú takú dôležitosť, sa v poriadku dostanú do budovy. Je smutné, že o našu školu „za plotom“ nie je vôbec postarané. Na ťahu je obec, obecné zastupiteľstvo, ale aj my všetci s našou ohľaduplnosťou voči druhým, ktorí sa každé ráno ponáhľame plniť si svoje každodenné povinnosti v zamestnaní i v škole.

Pre bezpečnosť občanov a detí v obci v súčasnej „premotorizovanej“ dobe je nevyhnutné obmedziť dopravu i na niektorých uliciach, (napríklad ich označiť značkami Obytná zóna), aby sme boli hrdí nielen na našu školu, ale aby sa nám spokojne a hlavne bezpečne žilo v našej Valaskej.

T. Senček

Vyhlásenie

(Reakcia na atak na pani poslankyňu Blaženu Pastírovú zo strany niektorých cvičencov posilňovne.)

Za dočasným zatvorením posilňovne nie je pani poslankyňa pani Blažena Pastírová, ale cvičenci, ktorí sústavne porušujú vnútorný poriadok posilňovne:

- neporiadok
- neodkladanie náradia
- neprezúvanie sa
- hromadenie odpadu
- svojvoľné rozmnožovanie kľúčov

Na správnu mieru uvádzam, že priestory posilňovne sú obecné, ale náradie v posilňovni je mojím súkromným majetkom. To znamená, že len ja rozhodujem, kto je v mojej posilňovni, a za akých podmienok bude cvičiť. Samozrejme, že je mojím záujmom, aby posilňovňa slúžila verejnosti, ale ak sa tieto spomínané problémy raz a navždy nevyriešia, posilňovňu zruším.

Mária Kašová

O zvykoch na FAŠIANGY vo Valaskej *podľa našich starých rodičov*

Fašiangy 2013

Oslava fašiangov bola vlastne staropohanským zvykom. Kresťania si ich prispôbili a časovo zaradili podľa Veľkej noci, ktorej doba je menlivá. Preto i fašiangy sa menia – trvajú 6 týždňov pred veľkonočnými sviatkami a boli obdobím, keď sa odbavovalo najviac svadiieb. Hovorievalo sa preto: keď sú fašiangy dlhé, vydajú sa pekné dievčatá, lebo bolo dosť času vybrať si nevestu. Keď bolo obdobie fašiangov kratšie, vtedy sa vraj vydávali tie škaredšie. Fašiangy začínali už v sobotu, kedy sa pripravovala miestnosť, kde sa odbavovali fašiangové zábavy. Dievčatá mali povinnosť pripraviť pohostenie a najmä v nedeľu povypražat pampúchy. Mládenci zadovážili pitie - pálenku či víno. Všetci spoločne vyzdobili miestnosť, kde sa konala zábava.

V nedeľu začala paráda. Mládenci sa poobliekali do sedliackych odevov. Obliekali sa aj za ženy. Vytvorili svadobný sprievod, a tak chodili po dedine s bursou – predtým zvanou hajnalom. Pred sprievodom cváľal na koni harlekýn s trúbou, potom išiel starejší, za ním mladucha s mladým zaťom svadobní rodičia, valach, ktorý niesol ražeň, „kufroš“, a ostatné masky. Neskoršie pribúdali zvieracie masky - sviňa, medveď, roháč a samozrejme, nechýbal alegorický voz ťahaný koňmi vždy s aktuálnou tematikou - a pranierovanie rôznych nedostatkov v obci. Bursovníci navštevovali najmä domy, kde mali mladé dievky. Tam ich vytancovali, ako aj ostatné ženy. Gazda im za to dal rezeň slaniny na ražeň, pálenku a ženy nasypali do kufra pampúšky. Bursu sprevá-

dza, samozrejme, cigánska ľudová muzika. Tak to trvalo až do večera. Večer sa všetci bursovníci zhromaždili v sále krčmy. Sem podonášali všetko, čo im domáci dali, aby sa pohostili. Varili sa „krumple“ s kapustou a varenou slaninou alebo údeninou. Podávali sa aj psie klobásky a varené rebierka.

V nedeľu večer sa konal krst novoprijatých bursovníkov. Každý novoprijatý si vybral krst-

ného otca, ktorý stál za ním. Krst prebehol tak, že mu pobozkal špinavú čižmu a vypil pohárik pálenky. A začala sa zábava. Do miestnosti prichádzali rôzne masky. Ich zakrytú tvár odhaľovali každý večer okolo polnoci. Bolo že to smiechu, keď sa prítomní dozvedeli, kto a za čo bol oblečený. Zábavy trvali tri noci. Hrala ľudová muzika. Tretí večer – utorok - bol významný tým, že o polnoci začalo pochováva-

nie basy. Pri najlepšej zábave o polnoci prišli do krčmy richtár i žandári a vzali hudobníkom sláčiky. Za javiskom sa vytvoril sprievod na čele s „farárom a rectorom“ s veľkou hrubou knihou a za nimi pohrebný sprievod nesúci basu, zakrytú bielou plachtou. Cigánsky primáš zahral Cigánsky plač. Basu uložili do stredu javiska. Okolo sa zhromaždili plačúci „pozostali“. Farár kropil basu štetkou zo šochtára /nádobu na dojenie/, pričom čítal vtipné veršovačky na adresu organizátorov zábavy, ako aj nedostatky v dedine. Po ceremónii spustili basu do javiskového prepahliska. Zábava opäť nadobudla svoju veselosť a končila sa tzv. karom až do bieleho rána. Týmto zvykmi sú vo Valaskej známi široko ďaleko. Veď do našej dediny preto prídu ľudia zo širokého okolia. V každom dome pražia pampúšky, ktoré práve najlepšie chutia na FAŠIANGY.

B.P.

Fašiangy, Turíce, Velká noc príde

Fašiangy- symbol veselosti, zábavy, hodovania a pitia. Také boli fašiangy v minulosti a také sú v redukovanej podobe takmer vo všetkých regiónoch Slovenska i dnes. Fašiangové obdobie sa vlastne začína už v čase od Troch Kráľov a trvá do popolcovej stredy. Je v podstate obdobím prechodu od zimy k jari. Po ňom nasleduje čas štyridsaťdňového pôstu. Na Slovenskom vidieku v minulosti k fašiangom patrili neodmysliteľné zakáľacky, maškary a muzika. Mnohé dediny a osady si tieto obyčaje zachovávajú dodnes.

Mládenci – fašiangovníci pooblekaní do masiek, sa v poslednú fašiangovú nedeľu vydávali na obchôdzku z domu do domu. Za odmenu dostávali slaninu, klobásu, vajíčka, koláče a samozrejme aj vypíť. K typickému pečivu „na ponúkanie“ patrili smažené šišky – pampúšky a „fánky“. Vyvrcholenie fašiangových sviatkov bolo vo fašiangový utorok – posledná muzika spojená s pochovávaním basy.

V mestách sa zase v čase fašiangov okrem tanečných zábav a plesov konali rôzne sprievody remeselníckych cechov, súťažné hry, prijímanie učňov za tovarišov a pod. Fašiangy boli a hľadám ešte aj sú nielen tou zvláštnou časťou roka, keď – ako hovorí tradícia – „by malo byť všetko naopak“, ale je to i čas stretávania sa, spoločenských posedení a akéhosi „vzývania“, aby rok, ktorý sa len nedávno začal, bol štedrý a bohatý ako fašiangový čas.

Ž. M.

Fašiangy 2013
foto: Milan Kramla

Na čo sa môžeme tešiť v našej materskej škole?

Po výdatnom oddychu počas vianočných sviatkov, sme opäť nastúpili do práce a deti do materskej školy. Prežili sme čas spoločne s rodinou, načerpali sme nové sily a deti plné zážitkov a prekvapení, s ktorými sa s nami vďačne podelili. To bolo štebotu. Ich rozžiarené oči hovorili za všetko. Dostali množstvo krásnych hračiek, ale najmä lásku svojich najbližších.

Nové zážitky nás čakajú aj v materskej škole. Chceme zrealizovať súťaž v lopárovaní, sánkovaní, bobovaní a pre rodičov súťaž v spúšťaní sa na netradičných predmetoch, aby sme si spoločne užili viac zábavy, ale hlavne sa v spomienkach vrátili do čias detstva. Dúfam, že táto akcia bude úspešná a rodičia prejavia o ňu záujem, pretože Perinbaba nám nadelila štedrú snehovú nádielku, ktorú treba náležite využiť.

V dňoch 25. a 28. januára privítame v našej materskej škole dve profesionálne bábkové divadlá s predstavením: O smutnom kráľovi a Smiecho-

tisko. Na tieto predstavenia sa tešíme spolu s deťmi.

Potom sa nám príde pochváliť naši bývalí absolventi, terajší prváci, so svojimi prvými písmenkami a skúsenosťami v škole. Dňa 30.1.2013 uskutočnime triedny aktív pre rodičov detí predškolského veku, na ktorý príde rodičov povzbudiť a odovzdať im prvé cenné rady zástupkyňa ZŠ vo Valaskej,

pani Števká Piliarová, Mgr. Svoju účasť nám potvrdila aj riaditeľka CPPPaP v Brezne, pani Oľga Jorčíková, PaedDr. Dňa 07.2.2013 sa v ZŠ uskutoční veľmi dôležitá udalosť: zápis detí do prvého ročníka.

Čas neúprosne letí, a my sa už chystáme na tradičný fašiangový karneval, ktorý sa uskutoční 08.2.2013 v telocvični OŠI. Tak, ako sa naň tešia rodičia a deti, tešíme sa aj my, pretože aj

tento karneval privítame v maskách, ale hlavne v dobrej nálade. Tento rok sa budú musieť aj rodičia vystrojiť do karnevalových masiek, bez masky platí zákaz vstupu. Pozvanie patrí všetkým, ktorí sa radi zabávajú.

Okrem týchto celoškolských akcií sa denne venujeme našim deťom. Deti prostredníctvom hier nadobúdajú nové zručnosti, vedomosti a návyky, ktoré v ich živote budú veľmi dôležité a rozhodujúce. Čítame im rozprávky, cvičíme, spievame, kreslíme, striháme, maľujeme, chodíme vonku, ak nám počasie praje a spoločne s deťmi objavujeme svet, aby boli dostatočne pripravené na život. Za najdôležitejšie pre naše deti považujeme, aby sa v našej materskej škole cítili bezpečne, aby vnímali, že nám všetkým na nich záleží a sú pre nás jedinečné bytosti, ktorým odovzdávame aj trochu zo seba. Prájeme si, aby v našej materskej škole nebola núdza o dobré nápady, ale hlavne aby materská škola bola plná spokojných detí, s ktorými sa oplatí tie nápady realizovať.

Mgr. Babčanová Iveta, riaditeľka MŠ

foto: Mgr. Stanislava Kaliská

Dňa 28.1 do našej MŠ vo Valaskej zavítali herci z Divadla Okadla a zahráli nám rozprávku o Červenej bábke a Panáčikovi, ktoré deti vyhodili na smetisko. Obe hračky sa rozhodli, že si pôjdu hľadať nových kamarátov. Počas cesty autom Teodorom zažili veľa veselých a vtipných dobrodružstiev, ktoré spoločne s nimi preživali aj deti. Pestré kulisy, zaujímavé scény, no najmä dobré výkony hercov zaujali všetky deti. Ocitli sa nielen v roli šoféra, no i v roli kráľovského kuchára, radcov či dvorného šaša. Cesta dvoch kamarátov bola dlhá, no veľmi zaujímavá.

Deti si odniesli nielen pekný zážitok, ale aj poučenie, že každá hračka má svoje srdiečko a nie je pekné, keď hračky zahadzujeme, pretože ich môže- Alena Vaisová

Radostné očakávanie Vianoc je už tradične na školách spojené s prípravou vianočných besiedok a večierkov. My, učiteľia a vychovávateľa OUI, ŠŽŠI a ŠMŠI vo Valaskej, sme sa rozhodli

príchod sviatkov osláviť tak trochu netradične – prácou spojenou s výrobou rôznych dekoratívnych predmetov a sladkostí, bez ktorých by Vianoce neboli tými pravými Vianocami. Samozrejme, potešenie z príprav sme dopriali našim žiakom, žiačkám a deťom, ktorí zapojili do príprav svoje šikovné ruky.

Názov „Rozprávkové vianočné dielne“, ako aj celý projekt bol skvelým nápadom pani učiteľky Mgr. Ivony Nezbedovej, ktorá mu spolu s ostatnými kolegyňami a kolegami, za podpory vedenia školy, dala reálnu, no tak trochu i rozprávkovú podobu.

Žiaci pod vedením svojich učiteľov i vychovávateľov vyrábali svietniky, ikebany, medovníčky, vianočné oblátky a získavali tak zručnosti pri aranžovaní prírodných materiálov, pri práci s hlinou, s papierom, pri výrobe cukroví, ozdobnom vykrajaní ovocia i zeleniny, ale hlavne si cibрили trpezlivosť a ochotu spolupracovať v skupine. Čaro atmosféry znásobovala prítomnosť rôznych rozprávkových bytostí, ktoré mali patronát nad každou majstrovskou

Vianočné tvorivé dielne na Odbornom učilišti internátnom vo Valaskej

dielňou. Bola tu víla Amálka, či čert Eliáš, ale i „sladká babička“ a mnoho ďalších bytostí.

Hotové výrobky deti na ďalší deň vystavili na školskom vianočnom jarmoku a mohli si ich zakúpiť za symbolické platidlo. Bolo úžasné vidieť milé prekvapenie v detských očiach pri pohľade na krásu svojich hotových umeleckých diel. Fascinujúce však

mahu všetkých zúčastnených pedagógov; šikovnosť, fantáziu i neuveriteľný organizačný talent pani učiteľky Nezbedovej. Výsledok stál za to. Pedagógovia našej školy opäť dokázali preniesť svoju kreativitu a zručnosť na tvorivé uplatnenie svojich žiakov a umožniť im tak plnohodnotne a aktívne sa podieľať na príprave Vianoc, ako aj tešiť sa zo svojho úspechu.

Na záver patrí veľké ďakujem obyvateľkám obce Valaská – pani Škultétyovej, Náterovej, Molčanovej, Medvedovej a páňovi Setvákovi, ktorí svojou prítomnosťou a umením obohatili tento deň. V neposlednom rade ďakujem

sponzorom - páňovi Poliakovi z predajne ovocia a zeleniny, pani Elenke Boháčikovej, páňovi Krellovi zo ŽP Gastro-servis, s.r.o. a pani učiteľkám z MŠ Valaská za zapožičanie kostýmov.

Mgr. M. Majerčíková
– učiteľka OUI
Foto: Mgr. Iveta Svetláková

bolo, ako každý žiak i žiačka dlho premýšľal nad tým, ako čo najlepšie investovať a vybrať ten najkrajší darček pre svojich najbližších.

Aj keď si toto podujatie vyžadovalo náročnú prípravu a ná-

Súťaž zručností žiakov učebných odborov OUI Valaská

Dňa 21.12.2012 na našom OUI prebehla súťaž zručností žiakov všetkých učebných odborov. Súťaže sa zúčastnili žiaci týchto učebných odborov:

Žiaci, ktorí sú vzdelávaní v odbore Obchodná prevádzka práce pri príprave jedál súťažili v príprave zemiakových hranoliek. V učebnom odbore Stavebná výroba so zameraním na maliarske a natieračské práce si žiaci vyskúšali techniku - linkovanie. Žiaci z

sa do svojich úloh pustili veľmi zodpovedne, s chuťou a súťaživým zápalom. Cieľom súťaže

bolo zdokonaľiť sa v manuálnych zručnostiach príslušného odboru, pestovať zmysel pre tvorivosť, estetiku, naučiť žiakov súťaživosti, tvorivosti a zodpovednosti.

Komisie, ktoré hodnotili správnosť, presnosť a kvalitu výrobkov, vybrali najlepších z každého učebného odboru, ktorých nakoniec odmenili vecnými cenami a diplomami. Zároveň prví dvaja z každého učebného odboru postupujú do celoškolského kola, ktoré zorganizujeme v jarných mesiacoch.

Mgr. Erika Onisková
– MOV OUI

učebného odboru Strojárska výroba so zameraním na ručné spracúvanie kovov vyrábali závesy na nástenu a žiaci s učebného odboru Opatrovateľská starostlivosť v zdravotníckych zariadeniach a zariadeniach sociálnej starostlivosti súťažili v poskytovaní prvej pomoci. Žiaci

Projektový deň na tému „Olympizmus“

s naším hosťom pánom Jánom Riapošom- predsedom Slovenského Paralympijského výboru a zlatého medailistu na POH v stolnom tenise

Tento školský rok sme sa rozhodli náš projektový deň venovať téme Olympijských a Paralympijských hier. Viedla nás k tomu hlavne snaha motivovať deti k tomu, aby plnohodnotnejšie využívali svoj voľný čas. Pohyb je mimoriadne dôležitý a práve v dnešnej dobe o to viac, keďže sme zaplavení modernou technológiou a médiami.

Téma olympizmu je veľmi vhodná nielen z toho dôvodu, že v lete sa konali v Londýne OH a následne POH, ale aj pre myšlienky a posolstvo, ktoré majú OH odovzdať ľuďom. A to je

nastky pod vedením p. uč. Cabanovej krásnym vystúpením so stuhami.

Vyvrcholením celého dňa bol príchod nášho vzácneho hosťa pána Jána Riapoša, predsedu SPV a vynikajúceho športovca, paralympijského víťaza v stolnom tenise na POH v Londýne. Žiakom porozprával v úvode svoj zaujímavý životný príbeh a pomocou projekcie nám priblížil fungovanie SPV. Veľmi pútavo prehovoril ku žiakom o dôležitosti pohybu, športu,

hlavne myšlienka „kalokagatie“- harmónia tela a ducha, a „ekecheirie“- mierového posolstva pre celý svet.

Dňa 10.12.2012 sme začali prvé dve vyuč. hodiny vytváraním projektov na olympijskú tematiku. Každá trieda mala osobitnú úlohu k danej téme. Napríklad zhotoviť na plagáty ku každému olympijskému kruhu koláž zo získaných informácií o športovcoch a OH podľa určitého sveta dielu. Veľmi zaujímavovo vytvorili

žiaci prácu aj o olympionikovi z Hronca- Alojzovi Sokolovi. Ďalšie ročníky spracovávali informácie o starovekých a novodobých OH.

Výsledkom boli naozaj veľmi zaujímavovo a poučne vytvorené plagáty a prezentácie, ktoré sme vystavili na paneloch v Kultúrnom dome vo Valaskej, kde pokračoval náš projektový deň. Program začal vztýčením olympijskej zástavy (zhotovenej tiež žiakmi) našimi najlepšimi špor-

tovcami školy. Potom boli p. uč. Pacerovou prijatí medzi športovcov II. stupňa naši piatáci. Žiaci dostali medaily za svoje výkony. V ďalšom bode programu nasledovala prezentácia projektov z jednotlivých tried pred ostatnými žiakmi. Vďaka projektom sme sa mohli všetci prítomní dozvedieť mnoho informácií týkajúcich sa olympizmu.

Program spestrili naše gym-

aby sme nepreceňovali svoje schopnosti a snažili sa byť k sebe aj voči iným zodpovední. Vyzdvihol, aké dôležité je nevzdávať sa, ale naopak, vždy hľadať zmysel v tom čo robíme a veriť. Naši moderátori (žiaci 9. ročníka) následne dávali nášmu hostovi otázky, ktoré si pripravili žiaci II. stupňa.

Celý projektový deň bol vďaka našim žiakom, ich prácam a zásluhou aj nášho hosta, veľmi zaujímavý a poučný. Pevne verím, že každý odchádzal domov s dobrým pocitom a že si všetci prítomní odniesli vo svojom srdci slová pána Riapoša. Tiež verím, že mnoho detí bude viac voľného času tráviť pohybom na čerstvom vzduchu, nielen doma pred počítačom.

Mgr. Jana Pohorelčová

Foto: Mgr. Paprčková a Mgr. Pohorelčová

Mladí biológovia rozvešali nové vtáčie búbky

Členovia biologického krúžku na Základnej škole vo Valaskej spolu s pánom učiteľom Mgr. Matúšom Magerom umiestnili v areáli školy **4 nové vtáčie búbky**. Tieto búbky počas novembra zhotovovali na hodinách biologického krúžku, následne ich začiatkom decembra rozvešali.

S veľmi chladným počasím sa pri umiestňovaní búbok popasovali títo členovia krúžku: **Patrik Balciar VI.A, Erik Švantner VII.A, Daniela Petková VII.B, Dávid Kurek, Veronika Ďuriančíková, Tímea Krnáčová VII.C a Jakub Potančok IX.B**

Autor: Mgr. Matúš Magera, učiteľ biológie, vedúci biologického krúžku

Členovia biologického krúžku

Foto: Mgr. Matúš Magera

PRANOSTIKY

Chladné „podletie“ /apríl až máj/ nebýva dobrým znamením úrodného roku.

Na jar sud od vody a hrst blata.

Aká jar, také zbiorke (úroda).

Na jar zamaž, na jeseň zapráš.

Jaro krásne, všetkým tvorom spasné.

Jaro priazeň, leto trýzeň.

Jar zvestuje zvestovanie, ale zimu ešte nevyháňa.

Keď neskoro zaseješ, slabú úrodu „zberješ.“

Keď na jar poletuje veľa pavučín, bude horúce leto.

Ak je na jar mnoho komárov, možno očakávať zlú žatvu.

Na jar cent dažďa, funt blata.

Na jar za „ždbar“ dažďa, za lyžicu blata.

Na jar za mericu dažďa, za štvrtku blata.

Na jar za voz dažďa, za hrst blata.

Keď sa z jari na poli mokré miesta ukazujú, suché leto predpovedajú.

školský
klub detí

ZEBRA

V BANSKEJ BYSTRICI

Výtvarné umenie, hudba, tanec boli dôvodom našej návštevy Banskej Bystrice. V Stredoslovenskej galérii bol pre nás prichystaný Dominikov zábavný kufřík plný tvorivých hier, pomocou ktorých sme sa oboznámili so životom a tvorbou banskobystrického maliara Dominika Skuteckého.

Tanečný workshop tanečného klubu ELEMENT bol zameraný na hip-hop. Po super rozcvičke sme spolu s inštruktorom zvládali prvé prvky hip-hopu. Postupne sme sa naučili celú pripravenú choreografiu. Zistili sme, že aj pre tanec, akým je hip-hop, je potrebné mať dobrú kondičku. Trochu unavení, ale s novými zážitkami sme sa z pekného výletu vrátili domov.

Pyžamová párty

Pyžamová párty v ŠKD Zebra aj tohto roku bola naozaj skvelá. Dobrá nálada, veľa smiechu, ale aj očakávaní boli zárukou výbornej zábavy. Víla, duch a čarodějnice čakali na nás s úlohami, ktorých vyriešenie nám pomohlo vstúpiť do rozprávkovej krajiny. Večerná prechádzka ulicami Valaskej skončila spoločnými veselými pesničkami. Potom už začali pyžamové hry, súťaže, tanec. Po

Reč umenia

Umenie k nám sa prihovára, stáva sa zdrojom nášho poznania a zároveň nám svojim jazykom dáva moc oslovovať a obohatiť ostatných... Možno práve táto veta by mohla charakterizovať posledné mesiace v našom výtvarnom odbore ZUŠ-Valaská. V mesiacoch na prelome rokov prebiehali dve rozsiahle výstavy, ktoré boli vyvrcholením nášho spoločného snaženia posledného obdobia.

Od polovice decembra do konca januára mohli návštevníci priestorov DK-Valaská vidieť výstavu pod názvom „Piaty rok“, ktorá formou fotoreportáží ale predovšetkým kresbou štúdií prírodných a architektonických unikátov sveta, ktorý nás obklopuje, ponúka prierez piatimi rokmi našich zuškárskech výprav za kultúrou a poznáním. Či už niekoho nadchýna pompéznosť gotických chrámov z našich dejín, tajuplné múry dávno zaniknutých hradov či panenská príroda Tatier a ostatných našich národných parkov a chránených území, každý z návštevníkov mohol pre svoju dušu nájsť medzi zábermi alebo prácami našich žiakov

dobrom občerstvení a prečítaní peknej rozprávky sme sa uložili na spánok. Bola to pre nás „**obyčajná – neobyčajná**“ noc v školskom klube.

Bc. Kubaliaková Alena,
vychovávateľka

Pokrač. na str. 11

Reč umenia

niečo obohacujúce. Možno viacerí spoznali miesta, kde kedysi dávno boli, možno niektorí naši inšpiráciu, kam určite bude stáť za to ísť... Každopádne, ak si návštevníci v srdci odniesli čo i len záblesk atmosféry tých úžasných miest, tak naša snaha bola správná...

Druhá výstava pod názvom „Človek v umení“, ktorú sme otvorili vernisážou v piatok 18. januára, je rovnako výsledkom polročného projektu. Návštevníci výstavnej siene v priestoroch

obvodného úradu v Brezne tu do 15. februára nájdú mnoho kresbových štúdií diel známych sochárov, no aj naše vlastné trojrozmerné práce, v ktorých sme

využili naše skúsenosti v práci s betónom. Človek je v umení nielen tvorcom, ale aj objektom a v neposlednom rade cieľom diela. To bol hlavný dôvod prečo som sa rozhodol pre toto tematické zameranie výstavy. Žiaci v pozícii tvorcov sa do hĺbky zoznámili

s princípmi anatómie a vytvorili tak sériu kresieb a plastík hovoriacich o človeku...

Túto výstavu v priestoroch obvodného úradu v Brezne môžu návštevníci vidieť do 15. februára 2013.

text a foto: Mgr. R. Turňa

Mrázik a zimný čas

...áno. Bol tu zas. V ten predvianočný čas prišiel a všetkých príjemne zamrazil, „zamrazil“ v podobe scénickej rozprávky.

17. decembra 2012 v ZUŠ vo Valaskej sa konalo muzikálové predstavenie pre materské školy a taktiež pre verejnosť. Dielko vzniklo v naštudovaní pani učiteľky Mgr. Škrváňovej a jej žiakov - spevákov, tiež za výdatnej podpory výtvarného odboru pod vedením Mgr. R. Turňa a hudobného oddelenia. Na dôvažok tak v prevádzkovej teplote príprav sa „vymrazil“ Mrázik...

V komornom prostredí ZUŠ, v prepojení bezprostredného kontak-

tu s divákmi vzniklo milé dielko s originálnymi nápadmi oslovujúce všetky vekové kategórie. Dva dni na to sa konal „tradičný stromčekový koncert“ s rozdávaním darčiek pre účinkujúcich. Prispeli speváčikovia z prípravky, či žiaci z jednotlivých oddelení hudobného odboru.

Okoreniť to okrem Mikuláša čertom pomohlo zatraktívniť toto tradičné podujatie.

Vtipné a vzletne odľahčené moderovanie p. Ing. Pisárom a zároveň spievanie všetkých prítomných v sále vianočnej hymny tak nenásilne vtiahlo účastníkov do blížiacej sa atmosféry Vianoc ...

text: J. Jenča, foto: R. Turňa

Predstavujeme vám pána Ľubomíra Múku

jaskyniara a ochrancu prírody

Ako ste sa dostali k jaskyniarstvu?

Vyrastal som v Jasení a do jaskýň sme chodili už ako deti. Boli sme zvedaví a všetko sme chceli vidieť na vlastné oči. Prečo sú kvaple z kameňa, prečo na niektorých miestach nie je počas zimy sneh, odkiaľ vyvieral potok, ktorý sa celý stratil pod zem. Neskôr ma oslovil bratranec, či nechcem byť jaskyniarom. Najskôr som bol čakateľ na členstvo a potom po odhlasovaní v skupine riadnym členom.

m širokej a 10-15 m vysokej chodby. Vchod do jaskyne sa nachádza na východnom svahu Vříškov. Kruhový profil vchodu je poznačený mrazovým zvetrávaním. Len čo však zostúpime hlbšie do jaskyne, vidieť tvary modelované vodou, pokryté bohatou sintrovou výzdobou. Terajšie dno je v hĺbke 20 m a zamerané 72 m chodieb. Po vylezení komínov je terajšia dĺžka vyše 100 m. Je predpoklad jej ďalšieho pokračovania smerom na Bystrú.

Aká musí byť jaskyňa, aby spĺňa-

ka na sprístupnenie verejnosti.

Videla som fotografie z jaskyne a boli tam aj zvyšky kostí. Bola jaskyňa útočiskom alebo bydliskom zvierat?

V minulosti bola jaskyňa určite otvorená na povrch niektorým komínom, cez ktorý do jaskyne spadli diviaky. Jaskyne sú obvyklým „bydliskom“ netopierov. Tie menšie obývajú líšky, jazvece. Poznám niekoľko lokalít, ktoré sú obývané taktiež aj medvedmi.

Je v našom katastri ešte neobjavená jaskyňa?

V katastri obce Valaská máme „rozpracovaných“ niekoľko lokalít, kde sú doteraz neobjavené

jaskyne.

A čo jaskyňa na Lipovej?

Málokto vie, že jaskyňa na Lipovej je významná paleontologická lokalita. V 19. storočí tu boli vykopané kosti mamuta, nosorožca srstnatého, zubra a jaskynného leva. Mrzí ma, že dochádza k poškodzovaniu tejto lokality, dokonca k zasypaniu vchodu, a tým znemožňuje zimovanie netopierov.

Čomu sa venujete okrem jaskyniarstva a ochrany prírody?

Pravidelne vykonávame zimné sčítanie netopierov, čistenie jaskýň od odpadkov, v prípade novoobjavených a významných jaskýň osádzanie uzáverov proti devastácii výzdoby.

Viete odhadnúť koľko jaskýň máme vo Valaskej? A ako ich objavujete?

V okolí Valaskej sa nachádza viac ako 20 jaskýň, 17 vo Valaskej a ostatné na Bystrianskej strane, ale stále je to v katastri Valaskej.

Objaveniu jaskyne predchádza príprava. Robíme povrchové prieskumy, hľadáme náznaky jaskýň na povrchu, ako sú napríklad výduchy teplého vzduchu. V jaskyni je celoročná teplota 8 – 8,5°C. Dajú sa nájsť vyústenia chodieb, ktoré sú zasutené alebo zanesené riečnymi náplavmi. Všetky naše výsledky sú zdokumentované a evidované. Slovensko sa radí medzi štáty s veľkým počtom jaskýň a aj napriek tomu je jaskyniarstvo na okraji záujmu verejnosti.

Kto to všetko financuje?

Celú našu činnosť si financuje-

Jedna z prvých fotografií prác na jaskyni vo Vříškoch (s lopatou p. Šalát)

Čo je speleológia a kde sa študuje?

Speleológia sa zaoberá výskumom krasu, predovšetkým jaskýň. Postupne sa termín speleológia zaužíval natoľko, že sa začal používať aj pre záujmovú objaviteľskú a prieskumnú činnosť. V speleológii sa uplatňuje viacero vedných disciplín, ktoré sa študujú samostatne. A to napríklad geológia, hydrogeológia, paleontológia, archeológia a biospeleológia.

Ako ste objavili jaskyňu vo Vříškoch?

Objav Jaskyne vo Vříškoch nebol náhodný, ale nebolo to ani bez šťastia. Vo Valaskej sme už štvrtá generácia, ktorá kope a snaží sa dostať do Bystriansko - valašianskeho jaskynného systému, aj z južnej strany.

Do ktorej kategórie jaskýň patrí, akú má dĺžku a výškové rozpätie?

Známa časť jaskyne vo Vříškoch je fluviokrasová - korózna. Vstupná vertikálna časť vyúsťuje v strede 2

la podmienky a stala sa Národnou prírodnou pamiatkou?

Všetky jaskyne sú chránené a patrí pre ne 5. stupeň ochrany, ak sú ich prírodné hodnoty, výnimočne vzácné môžu byť vyhlásené za Národnú prírodnú pamiatku.

Myslíte si, že aj naša jaskyňa by sa dala sprístupniť verejnosti?

Jaskyňa vo Vříškoch je náročná na zlaňovanie a výstup, a zatiaľ krát-

me sami, prípadne sponzori. Ako nezisková organizácia musíme podávať daňové priznania, takže naša hospodárska činnosť má svoje príjmy (čistenie, mapovanie a uzatváranie jaskýň) a výdavky (výstroj, náradie, palivo).

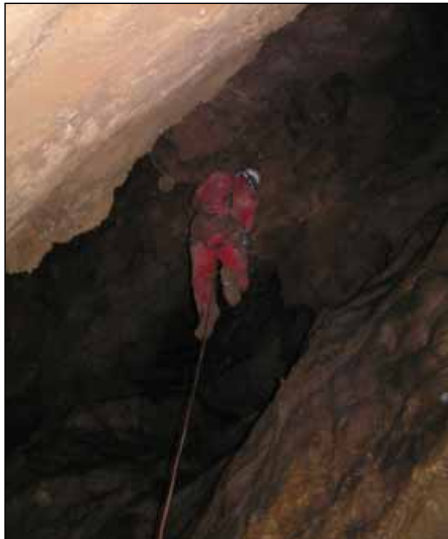
Spomínali ste, že vstup do jaskýň je zakázaný.

Vstup do jaskýň je zákonom zakázaný (5. stupeň ochrany). Na každú našu činnosť musíme mať vybavenú výnimku zo Zákona o ochrane prírody.

Sme organizácia, ktorá prijíma nových členov. Záujemcovia sa môžu prihlásiť na e-mailovej adrese speleobrezno@gmail.com

Ďakujem za rozhovor a v budúcom čísle Valaštianskeho hlásnika sa k jaskyniam ešte vrátíme.

Danka Králiková

KÁVA

Káva, áno či nie? Názory vedcov a lekárov na pitie kávy sa rôžnia, a tak sa každý musí rozhodnúť sám, či kávu piť, alebo nepiť.

Nasledujúce riadky vám možno pomôžu pri rozhodovaní... Účinky kávy skúma-

jú vedci už desiatky rokov. Káva škodí. Toto tvrdenie je priveľmi všeobecné a priveľmi odvážne. Zatiaľ sa nepreukázalo, že by káva - v primeranom množstve (jedna či dve šálky denne) - zdravému organizmu škodila. U ľudí citlivých na kofeín však môže káva vyvolať búšenie srdca, poruchy spánku a podráždenosť. Káve by sa mali vyhnúť aj nervózni ľudia a ľudia u ktorých sa začínajú objavovať zdravotné problémy. Deti by vôbec nemali piť kávu. Káva ľudskému organizmu prospieva. Toto tvrdenie má, samozrejme, svoje hranice. Kofeín povzbudzuje krvný obeh, zvyšuje prekrvenie mozgu, aktivizuje centrálny nervový systém a posilňuje reakčné schopnosti. V niektorých štúdiách o káve sa tiež hovorí o stimulácii metabolizmu. Ale pozor, káva nepomáha vytriezviť, ako si mnohí myslia, naopak, kofeín môže odbúravanie alkoholu v krvi aj predĺžiť. Treba piť kávu bez kofeínu. Žiaľ, káva bez kofeínu asi nebude pre „kávičkárov“ riešením. Americký vedci majú podozrenie, že tri a viac šálok bez kofeínovej kávy denne prispieva k vzniku reumatoidnej artritídy v oveľa väčšej miere ako rovnaké množstvo kávy s kofeínom (zvlášť u žien). Na príčine je chemická látka, pomocou ktorej sa z kávy odstraňuje kofeín. Táto látka sa totiž usadzuje v organizme a ruší činnosť imunitného systému (reumatoidná artritída patrí k autoimunitným chorobám, pri ktorých patologické imunitné mechanizmy vedú k poškodeniu vlastných tkanív a orgánov). Káva s mliekom je „zdravšia“. Áno, s týmto tvrdením sa podľa názoru odborníkov dá súhlasiť, lebo mliečny tuk chráni citlivé žalúdočné steny a spomaľuje vstrebávanie kofeínu. Ľudia trpiaci nedostatkom železa by nemali piť kávu. Aj toto tvrdenie je pravdivé, pretože látka s názvom tanín (ktorú obsahuje aj čaj) bráni vstrebávaniu železa v črevách. Niektorým ľuďom pomáha káva zaspáť. Keďže za normálnych okolností pôsobí povzbudzujúco, toto tvrdenie znie paradoxne, ale je pravdivé, najmä v prípade starších ľudí, a to z dôvodu, že ak je v dôsledku nízkeho tlaku alebo zúžených ciev nedostatočne prekrvený mozog, je narušená aj činnosť centra spánku a kofeín toto nedostatočné prekrvenie odstráni a činnosť centra spánku obnoví.

Zdroj: internet

Bud'k nám žičlivý

Už sa netrápme, že sme starý rok stratili.
 Pripili sme si predsa na úspech nového.
 Zašlé dni, ich starosti, bolesti i radosti sú za nami.
 Tichšie či hlasnejšie, s menším či väčším smiechom
 sme s malým, skromným, aj utláčaným
 ale vždy naším krásnym Slovenskom Nový rok vítali.
 Na chrboch si možno ešte nesieme nošu našich hriechov.
 Zhodme ju, aby osud bol k nám milostivý.
 Skúsme si nazrieť do srdca svojho vlastného.
 A tvorme domov, kde je miesto pre všetkých,
 čo majú vzťah k slovenským Božím prameňom,
 k hodnotám, do ktorých sa odkazy našich predkov preliali.
 k slovenskému slovu, modlitbám matiek a rukám otcov.
 Je nový rok a my máme v ňom svoje plány:
 Aby sme mohli vždy niekomu vyrozprávať všetko,
 to, čo bolí, aj to, čo nám je po vôli.
 Nech čistou vodou a rybami je stále naplnený Hron
 a zo severu nech nás chráni Ždiarik.
 Nech človek človeku je bratom či dobrým priateľom,
 nech gazda včas seje zrno do zeme medzi hrudami.
 Nech každý nový deň vonia duše čistotou
 a nech je k nám zdravý.
 S láskou sa vracajme na rodný chotár, domov
 a iskry v detských očkách nech rozjasnia nebo nad nami.
 Piesne našich predkov nech navždy znejú krajinou,
 nech každý nový deň je v našej duši
 naplnený vzácnou a vznešenou ľudskosťou.
 Len vtedy sa nám bude dariť.
 Nuž teda, majme šťastný, zdravý a láskyplný tento nový rok.

Anna Fischerová

POSEDENIE PRI STROMČEKU

**Sviečky svietia, stromček vonia a dom dýcha pokojom.
 Preži krásny čas vianočný, veľa šťastia, lásky v ňom.**

Opäť sa končí jeden krásny rok a prichádzajú vianočné sviatky. A tak sa dôchodcovia ZO JDS vo Valaskej stretli 13.12.2012 pri rozsvietenom stromčeku, aby si pri dobrej kapustnici zaspomínali na krásne prežitý rok svojho života.

Posedenie otvoril podpredseda JDS Mirko Mihok. Privítal prítomných dôchodcov, hostí i deti s p. učiteľkami a p. riaditeľkou z hudobnej školy, ktoré nám spríjemnili posedenie pekným programom.

K prítomným sa prihovarila aj predsedníčka ZO JDS Mgr. Evka Kúdelková a tiež prítomní hostia Ing. Peter Bánik a Pavol Sedliak.

A pri dobrej hudbe Janka Molčana sme si zaspievali a zatancovali, a tak spokojní odchádzali do našich domovov chystať sa na prichádzajúce vianočné sviatky.

Helena Tóthová
 foto: Marta Petrová

ĎAKUJEME

Komu? Tým, ktorí niečo pre dobrú vec robia, tým, ktorí nie zlo a záviť, ale radosť všetkým tvoria. Vám, ktorí ste aj na záver uplynulého roku nezištne prispeli k obnovovaniu si tradícií v spomienkach na našich predkov a umožnili potešiť Valašťanov programom na oslavu najkrajších sviatkov roka, na oslavu narodenia Pána, na oslavu Vianoc, všetkým menovaným i nemenovaným patrí vďaka. Treba povedať, že ani tohtoročná oslava vzácných sviatočných chvíľ by nebola taká krásna a nezabudnuteľná, keby matičiarom, ako organizátorom tejto akcie, nepomohol OčÚ a jeho pracovníci, najmä však pán starosta Ing. Uhrin, ktorý aj cez mnohé prekážky a starosti vždy ochotne pomôže pri realizácii dobrej veci pre občanov, začo mu patrí naša vďaka. Aj keď od oslavy Vianoc už nejaký ten dňičok uplynul, koniec sveta sa nekonal, chceme aj po čase so srdečnou vďakou spomenúť ľudí, ktorí tak ochotne matičiarom aj tento rok pomáhali, pretože si to zaslúžia a preto, že sa to patrí.

Úprimnú vďaku si zaslúži výbor MO MS, ktorý nielenže bol iniciátorom tejto veľkolepej oslavy, ale zorganizoval už aj VI. ročník podujatia. Ďakujeme všetkým účinkujúcim deťom materskej školy, žiakom základnej a strednej školy, základnej umeleckej školy, ich pedagógom a výchovným pracovníkom za nacvičenie a realizáciu krásneho vianočného programu, ktorým sa nám, Valašťanom, v hodinových intervaloch v to mrazivé ale milé decembrové odpolednie predstavili, aby tak mnohým pomohli pochopiť kúzlo Vianoc. Viem, že často na naše deti pošomrievame, ale aj tento slávnostný program ukázal ich ochotu a hrdosť byť účastníkmi pri zachovávaní zvykov a obyčajou predkov. Ďakujeme malým i veľkým betlehemcom, pastierikom, trom kráľom, anjelom, predstaviteľom Jozefa a Márie.

Ďakujeme pracovníkom OčÚ, matičiarom, hasičom, ktorí hneď ráno stavali betlehemskú maštalku a pripravovali stánky, pánu Petrovi Kučerovi a jeho rodine, pretože to boli práve ovečky, ktoré urobili veľa radosti najmä deťom.

Slová vďaky patria aj zručným remeselníkom a obchodníkom, p. Sigotskému, Štigelovi, ktorí predstavovali výsledky svojej práce a umu v podobe výrobkov, matičiarom z Piesku za výborné „hriatô“, OZ Pekný deň za tradičný vianočný punč, matičiarok za horúci „zapažený“ čaj a varené víno, ktoré rozohrievali skrehnuté ruky.

Tým krásnym slovenským slovom ďakujeme aj sa prihovárame v dnešný deň vám, členovia poľovníckeho spoločenstva, najmä p. Badinkovi za výbornú štedrovečernú kapustnicu, ktorú z veľkého kotla naberal Robko Karcel a ochotne ju ponúkala p. Editka Slúštková, aj p. Srnkovi za pomoc pri obsluhu.

Áká by to bola oslava Vianoc bez rozvoniavajúcich šikovnými rukami krásne ozdobených medovníkov pani Strnádikovej Cilky a Ovsánikovej Zlatke - oddaných matičiarok, ktorým s vďakou vyslovujeme naše uznanie a obdiv.

Ten, kto tam bol a ochutnal ešte teplé škvarkovníky pani Ing. Pepichovej Lidky, chcel recept a spolu s nami jej ďakoval vtedy i dnes.

Veľmi srdečne ďakujeme sponzorom p. Krupovi Martinovi, Valovčanovi, p. Vierke Filipkovej, Marekovi a Milke Poliakovcom, Šramkovcom, Ing. Fischerovi, p. Zuzane Čuchranovej, p. Halkovej Evke, špeciálnej škole za materiálnu pomoc.

Nikdy nikde nechýbajú naši dychovkári a speváci zo Spevokolu Lipka s dirigentom Jankom Jenčom. Aj keď im mrzli nástroje a ruky od zimy, prekonalí sami seba, hrali a spievali a udávali tóny, aby sme hymnou Vianoc Tichou nocou mohli dôstojne privítať čas radosti a veselosti. Aj Danke Králikovej úprimne ďakujeme, pretože od rána do večera bola všade, kde bolo treba.

Veľmi si vážime, že prišiel medzi nás aj náš pán farár Mgr. Kupčák a prítomní Valašťania sme s nadšením a vďakou počúvali jeho modlitby a milé slová požehnaní k Vianociam.

Starosta obce krásnu akciu víťania Vianoc vo Valaskej na námestí začínal, pán farár požehnával a predsedníčka MS všetkým na záver podakovala. Táto nevšedná oslava opäť ukázala, aká vzácna je spolupráca a súhra svetského a duchovného života pre radosť nás, Valašťanov. Ďakujeme.

Výbor MO MS

TRAJA NEZBEDNÍCI Z RAJA

Možno aj vy občas cítite, akoby sa podstata Vianoc načisto stratila v predsviatocnom strese a ich posolstvo prehlušila všadeprítomná otravná reklama. Zavalení kopou pokrčeného darčkového papiera si potom pod vysvieteným stromčekom kladiete otázku, o čom to vlastne celé je.

Tým, ktorí na Sviatok narodenia Pána 25. decembra prišli do valaštianskeho kostola na Jasličkovú pobožnosť, zmysel Vianoc krásnym spôsobom tlmočili deti a dospelí tunajšej farnosti. Posolstvo rozprávky o troch nezbedných anjelikoch, ktorí namiesto malovania pojedli vianočné orechy a svoju maškrtnosť museli odčiniť dobrým skutkom, určite

peniklo do veľkých i malých srdiečok. Uvedomili sme si, že sa netreba odťahovať od namáhavej práce, ak ňou pomôžeme slabým a bezbranným, ako to pod dobrým vplyvom Dúhového anjeliaka urobili Miško a Janko, zachraňujúci hladné lesné zvieratká. Pochopili sme, že nie atraktívny vzhľad, ale obetavé srdce nás robí krásnymi – tak ako Strieborného anjeliaka, ktorý sa vzdal nádherných vlások i hviezdíčiek z košielky, aby nimi vyzdobil stromček pre horárove deti. Zároveň sme si pripomenuli, že Vianoce strácajú pravý význam, ak ich podobne ako malý Vilko zúžime na užívanie si nákladných darčkov, zabúdajúc, že sú oslavou Ježiškovho narodenia. Vilkovi

pomohol zmysel sviatkov pochopiť Zlatý anjeliak, ktorý mu namaloval cestičku do kostola. A pre nás ostatných sa zhmotnil v obetavosti celého tímu, sprostredkujúceho nám krásny duchovný i umelecký zážitok. Slová obdivu a uznania patria tuctu talentovaných detí, ktoré obetovali hodiny času na prípravu vydarenej inscenácie, Speváckemu farskému zboru i dušiam projektu – Kataríne Paprčkovej, Anne Kováčikovej a Róbertovi Hlaváčikovi. Vďaka nim sme nielen prežili čarovnú hodinku pri jasličkách, ale aj naplno precítili, čo je to obetavosť, súdržnosť, nezištnosť a nefalšovaná radosť.

Michaela Mojžišová
foto: Mgr. Roman Kupčák

O dvoch rybároch

Boli raz dvaja kamaráti rybári. Jeden bol múdrejší a druhý hlúpejší. Keď sa blížili Vianoce, rozhodli sa, že pôjdu na obecný rybník a nachytajú si ryby na vianočný stôl. Vysekali si na zamrznutom rybníku otvor a vhodili udice do vody. Po chvíľke lanko na udici múdrejšieho rybára začalo robiť malé kruhy a naznačilo, že ryba zabrala. Múdry rybár začal pomaly lanko navíjať. Zanedlho sa na hladine ukázala Zlatá ryбка.

Obaja rybári prekvapene na ňu pozerali, keď v tom sa nežným hláskom ryбка ozvala.

„Rybár, keď ma pustíš späť do rybníka, ja ti za to dám a tiež tvojmu kamarátovi také ryby, aké si budete priať. Mám iba jedinú podmienku, že tú rybu, alebo ryby si musíte chytiť do svojich rúk a odnieť domov.“

Múdrejší rybár sa zamyslel a povedal: „Ja mám doma ženu a dve

deti
a keď k nám
zavíta aj širšia ro-

dina, postacia nám dva poriadne kapry.“

„Ako si želáš!“ povedala Zlatá ryбка a plesla zlatým chvostom po hladine. Vtom z vody vyskočili dva krásne trojkilové kapry. Múdry rybár nelenil a hodil na ne svoj veľký kabát. Zabalil ich doňho, poďakoval sa a naradosťený bežal domov.

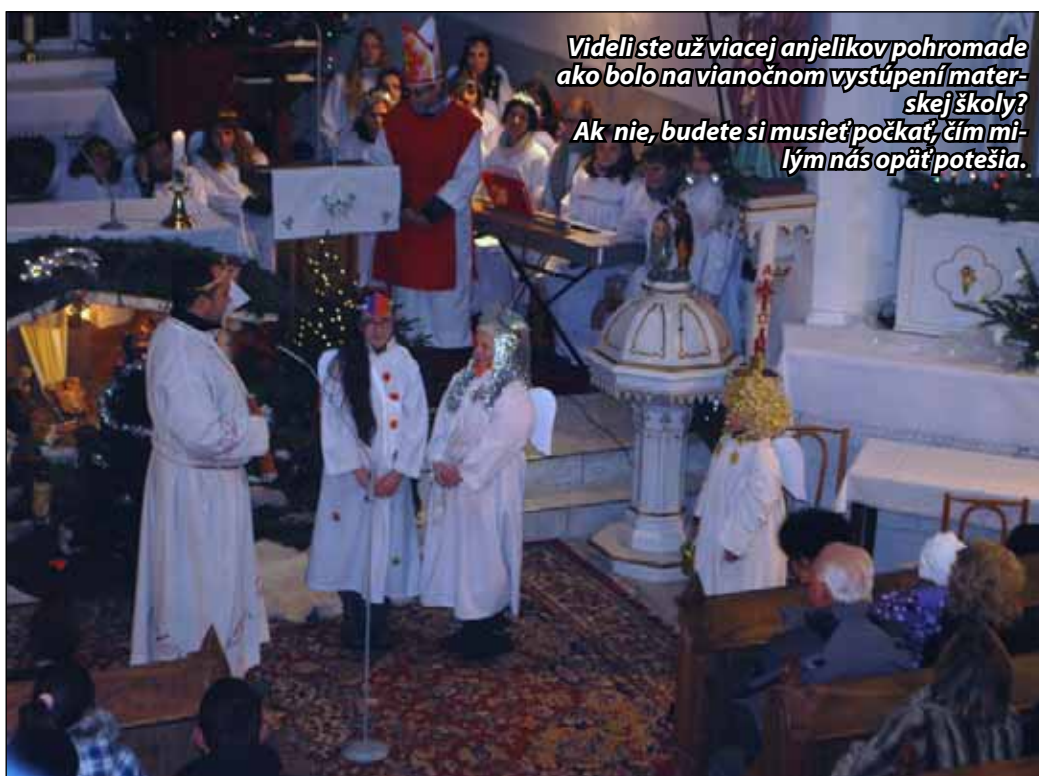
Keď hlúpejší rybár videl, ako ryбка splnila želanie jeho kamarátovi, povedal si:

„Kapa má v dedine každý. Ja chcem niečo, čo nemá nik. Želám si takého poriadneho štvormetrového žraloka.“

Zlatá ryбка opäť plesla chvostom po hladine a uprostred rybníka sa objavil žralok – zabiják, ako si hlúpejší rybár želal. Ten rýchlo zhodil zo seba svoj kabát, vyzul zimné topánky a skočil do rybníka, aby si vlastnými rukami chytil svojho žraloka.

Od tej doby hlúpejšieho rybára v dedine nik nevidel.

JUDr. Oto Malík

Videli ste už viac anjelikov pohromade ako bolo na vianočnom vystúpení materskej školy? Ak nie, budete si musieť počkať, čím milým nás opäť potešia.

Čo rozprávali pamätníci

o krčmách a krčmároch Hostinec u Mihálikov (pokračovanie)

Po smrti krčmára Juraja Chudíka pripadla krčma jeho vdove Rozálii. Tá si našla podnikavého druhu a spoločníka Štefana Mihálika. Bol to človek, ktorý si rád užíval život a v hostinci „U Mihálikov“, ktorý odteraz volali podľa neho, to poriadne roztočil. Celý majetok však patril úradne jeho družke, vdove po legionárovi Jurajovi Chudíkovi.

V hostovskej sa hrával gulečník, schádzali sa tam aj kartári. Na dvore stála kolkáreň, kde hrávali chlapi obľúbenú hru v koly. Sála, ktorú pristavili pri krčme v roku 1933 bola tiež na meno vdovy Rozálie Chudíkovej. Pod sálou boli izbičky pre ubytovanie podnájomníkov, ktorí zo vzdialenejších oblastí dochádzali za prácou do okolitých fabrík. Krčmár zamestnával čašníčky, /

hovorili im kelnerky/ spoločníčky pre svojich hostí, ktoré mali izbičky na poschodí. Domáci mládenci už nemuseli robiť zábavy po humnách, v pastierni ani v mlyne, ako za starých čias. Krčmársky kráľ - elegán Mihálik nechýbal so šenkom pri žiadnej príležitosti a aj sám organizoval bujaré zábavy nielen v sále, ale aj v prírode s cimbalovou muzikou, v ktorej na cimbal alebo basu hrával Gustáv Trangoš. O týchto zábavách mládenčov svedčia mnohé fotografie. Že valaštianski muzikanti išli s dobou, vidíme na „fotke“ kapely, ktorá sa dala zvečniť na javisku v sále u Mihálikov. Na tú dobu moderná zo-

Muzikanti v sále u Mihálikov zľava: Béla Kajan, Ján Krupa, Šimon Kuper, Jožko Chodor, Samo Tepličan

stava: saxofón, husle, dve harmoniky, bicie. Muzikanti hrávali na svadbách a zábavách po širokom okolí.

Krčmárka, kedysi taká hrdá žena, trpela úlety a márnivý život svojho družka. Raz sa vychytil na motorke do

krčmy v Hornej Lehote. Nahovárал okolitých krčmárov, že im zadováži „kelnerky“, také spoločníčky, ako pracovali v jeho podniku. Táto cesta sa mu stala osudnou. Rýchla jazda a možno aj alkohol urobili svoje, narazil do konského záprahu a na oji voza si poranil tvár. Jeho frajerský výzor, na ktorý tak leteli ženy, sa zmenil, v líci mu vraj zostala diera. Pamätníci rozprávali, že keď mládenci navarili v mlyne psovského gulášu a priniesli ho do sály na zábavu, krčmárovi tak chutil, že mu masť tiekla aj cez diery v líci. Keď zahavkali, tak ho chuť prešla. U Mihálikov sa konal aj pamätný bursový bál v roku 1937. Dovtedy chodili mládenci na fašiangovú pochôdzku oblečení v krojoch. V ten rok sa spoločne s fabrickými učňami bývajúcimi na priváte vo Valaskej poobliekali do masiek, čo je zdokumentované na fotografii (monografia obce, str. 78 dolu). V sále u Mihálikov sa hrávali divadlá, prenajímali si ju na svoju činnosť spolky, organizovali sa tam kurzy strihov a šitia pre ženy. Neskôr sálu prenajala obec. Osvetová beseda tam zriadila kino „Trangoška“, kde sme tak radi chodievali v čase mladosti. V tej dobe už súkromný šenk zavreli. V prevádzke zostala obecná krčma so sálou, (o tri dvory poniže), ktorá má tiež bohatú históriu. Šenk u Mihálikov otvorili ešte počas obecnej prestavby. Po presťahovaní Kina do kultúrneho domu v novej Valaskej, stavba starej krčmy a kinosály stratila na význame a chátrala.

Jedného dňa, keď sa rozhodlo o zbúraní tohto objektu, lebo vo vedľajšom dvore sa v humne prepadol kôň do jaskyne, nezostala po slávnej Friedovej, Chudíkovej, či Mihálikovej krčme ani pamiatky.

Mária Luptáková

V dobách mojej mladosti neboli počítače, ani televízia. Informácie o svete a budúcnosti sme sa mohli dozvedieť iba z kníh. Medzi najpopulárnejšie pre mládež patrili knihy Karola Maya o indiánoch a divokom Západe. Ďalej to boli romány Alexandra Dumasa z prostredia Paríža a starej Francie a najmä knihy Júliusa Verneho. Verne vo svojich knihách bol vizionár, ktorý vo svojich dielach posúval vek techniky do budúcnosti. Písal o diaľkových letoch, síce balónom a nie lietadlom, ale predsa okolo sveta. Hovoril o pásovej výrobe, o podmorských plavidlách – ponorkách poháňaných elektrinou a predpovedal let človeka na mesiac. Prakticky väčšina týchto vízií sa splnila až v našom veku. Medzi najobľúbenejšie z jeho kníh patrili „Dva roky prázdnin.“ V tomto románe píše o skupine detí, ktoré sa stratili svojim rodičom a dva roky žili samy, čiže mali dva roky prázdnin. Kniha bola veľmi obľúbená, veď ktorý školák by nechcel dva roky prázdnin. Utópia, ktorá sa skoro vyplnila dvom žiakom zo školy na Piesku. Ľudová škola na Piesku bola malotriedka. Dnes pre našich žiakov niečo nepredstaviteľné. Všetky ročníky sedia spolu a učí ich striedavo jeden učiteľ. Malotriedky vznikali v menších

Dva roky prázdnin

obciach, pretože pre deti z nich nebola mimo vlakovej žiadna iná doprava do väčšej školy. Nás 1.septembra v roku 1939 nastúpilo do prvej triedy celkom 5 žiakov. Pamätný deň nielen tým, že začala škola ale aj tým, že sa začala II. svetová vojna. Ráno sme išli do školy ešte v mieri a zo školy sme sa už museli vyhýbať pancierákom nemeckej vojenskej divízie, tiahnucej cez Čertovicu do Poľska. Pretože naša jediná pani učiteľka odchádzala na materskú, dostali sme všetci 19. marca. 1944 koncoročné vysvedčenie a začali nám prázdniny. Nikto nemohol tušiť, že budú trvať viac ako rok. Keďže som chcel pokračovať na gymnáziu v Brezne, ešte určitú dobu som dobrovoľne chodil do školy vo Valaskej, ako prípravu na prijímacie skúšky. Tam som sa skamarátil s niekoľkými budúciimi spolužiakmi. Pred oficiálnymi prázdninami pre ostatných žiakov, mali sme ešte prijímacie

pohovory na gymnáziu. Pre začiatok a prebiehajúce SNP, v gymnáziu nezačalo vyučovanie. Časť profesorov sa zapojila do SNP. Problémová by bola aj dochádzka žiakov. A tak, aby tých prázdnin nebolo priveľa, začal som chodiť do meštianky v Podbrezovej. V škole sa vyučovalo cez celé SNP, ale potom vyučovanie skončilo. Jednak podbrezovské železiarne odstavili výrobu a tiež cesty sa začali zaplňovať pred frontom ustupujúcimi civilmi a maďarskými i nemeckými vojakmi. Bol to koniec nielen vyučovaniu ale aj samotnej školy, ktorá bola počas bojov zbombardovaná. Pre frontové udalosti do jari 1945 a až po oslobodení Brezna a Banskej Bystrice bolo možné uvažovať o obnove školy. Gymnázium začalo svoje obnovené vyučovanie 16. apríla 1945. Železničná doprava bola zničená, a tak sme do konca školského roka museli chodiť do školy peši. Takto skončili naše, nie síce dva roky trvajúce, ale predsa pamätné dlhé prázdniny. Prázdniny, aké by sme našim školákovi nepriali zopakovať. Nie pre tie prázdniny, ale pre tú dobu počas nich.

Ing. Lehotský Ervín

Zázvor (ďumbier) je vhodný na liečbu prechladnutia a v boji proti chrípke. Je vhodný, tiež na posilnenie imunity. Už v starej Číne pred 2500 rokmi bol zázvorový čaj používaný pri liečbe zapálených dutín a bolesti. Zázvor napomáha dobrému tráveniu. Posilňuje žalúdok a ukladňuje žalúdočnú neurózu či koliku.

Zázvorový čaj

Koreň je potrebné nastrúhať, zaliať vriacou vodou a nechať niekoľko minút postáť. Po vylúhovaní môžeme do čaju pridať lyžičku medu alebo cukru.

Zázvorová káva

Suroviny: 6 dl vody, pol kávovej lyžičky zázvoru, 6 polievkových lyžíc kávy (môže byť aj sójová mletá alebo iná kávovinová zmes).

Vodu so zázvorom varíme 1 až 2 minúty. Do kanvice dáme kávu a zalejeme horúcou zázvorovou vodou. Podávame osladené medom, prípadne dochutené mliekom.

Domáci zázvorový sirup

Suroviny: 220 g čerstvého zázvoru, 450 ml kryštálového cukru, 450 ml vody

Očistené kúsky zázvoru nakrájame na tenké plátky, alebo menšie kocky. V hrnci zohrejeme vodu s cukrom. Keď sa cukor roztopí,

Psovská história vo Valaskej, ktorá nesúvisí so fašiangami

Jeden z najobľúbenejších liekov proti detskému kašľu a chorobám dýchacích ciest bola v minulosti – ešte pred prvou svetovou vojnou – psovská masť. Predávali ju aj v „apatéke“. Dávali ju deťom do čaju. A deti, hoci neradi a s odporom, ju s úspechom užívali. To by nebolo také zvláštne. Ale psina zapustila vo Valaskej hlbšie korene. V roku 1910 sa vrátil istý Valaštan, zvaný Amerikán z Ameriky s nalomeným zdravím. V roku 1925 bol podriechtárom a musel sa pre pokračujúcu nemoc vzdať funkcie. Tu mu poradili užívať psovskú masť. Syna mal mäsiara, nuž nebolo mu ťažko zaobstarat' si masť zo psa. Pil ju v čaji – samozrejme, bylinkovom, jedol s chlebom a dával si ju aj do polievky. A naozaj mu táto masť pomohla. Vraj o 8 rokov si takto predĺžil život.

Z archívu Doc. Zemku.

Z PRÍRODNEJ LEKÁRNE

ZÁZVOR

pridáme kúsky zázvoru a pomaly na miernom ohni varíme zázvor hodinu, prípadne hodinu a pol. Ak sa voda odparuje príliš rýchlo, môžeme ju počas varenie prilievať. Keď je zázvor mäkký, vyberieme ho zo sirupu. Ak sirup nie dosť hustý, je potrebné ešte ho povariť. Výsledkom je asi pol litra sirupu. Sirup necháme vychladnúť a skladujeme v chladničke. Zázvorová limonáda je najlepšia so sódou a prípadne aj kúskom limetky, alebo troškou rumu.

Kandizovaný zázvor

je vynikajúca a originálna pochúťka. Prináša úľavu a pomáha pri nachladnutí. Odporúča sa aj tehotným ženám pri nevoľnosti. Kandizovaný zázvor si môžeme úplne jednoducho pripraviť aj doma.

Koreň nakrájame na malé kúsky a

prevaríme. Prevarené kúsky s práškovým cukrom rozložíme na papieri a necháme dôkladne vysušiť.

Prírodný liek - citrón, škorica a zázvor

Prevenca proti chrípke, či prechladnutiu, rýchla pomoc pri bolestiach hrdla a proti kašľu, posilňovanie imunitného systému a keďže zázvor riedi krv, upevňuje pamäť a podporuje látkovú premenu, čím nás zahrieva.

Potrebuje: kvalitný med, citróny, čerstvý zázvor, celú škoricu

Príprava: Čerstvý očistený zázvor nakrájame na tenké plátky, takisto aj citróny (najlepšie nestriekané) a ukladáme ich striedavo

do pohára, vložíme celú škoricu a zalejeme medom. Takto naložený uzavretý sklenený pohár vydrží v chladničke aj 2-3 mesiace.

Použitie: Užíva sa jedna lyžička denne ako prevencia proti chrípke i prechladnutiu. Prírodné liečivo pomáha aj pri bolestiach hrdla a proti kašľu, počas choroby sa užíva podľa potreby. Ak pridávame med do čaju, tak nie do horúceho, aby sa nezničili vitamíny.

FAŠIANGOVÉ RECEPTY

Klobásovo – zemiakové pagáče

Suroviny: 700g hladkej múky, 250g Hery, 300g varených nastrúhaných zemiakov, 3 žltka, 42g droždia, 1,5dcl mlieka a okrem toho 150 – 200g klobásy, 150g údeného mäsa, 1 väčšia cibuľa, 1 vajce na potrebie

Urobíme si kvások, zamiesime cesto, a zakryjeme ho utierkou a necháme pomaly kysnúť. Kým nám cesto kysne pokrájame si klobásu, údeninu a cibuľu na drobno. Cibuľu opražíme na troche oleja a pridáme klobásu, údeninu a chvíľu popražíme. Necháme si zmes vychladnúť. Vykysnuté cesto rozvalkáme a poskladáme na štvorec. Necháme cesto odpočívať asi 20 min. Opäť cesto rozvalkáme do obdĺžnika a rozložíme po ňom vychladnutú klobásovú zmes. Zrolujeme do rolády a hneď vyvalkáme a vykrojujeme pagáčiky. Potrieme rozšľahaným vajčekom a dáme piecť do rúry.

Sladké šišky zo zemiakov

Suroviny: 250 g hladkej múky, 250 g roztlčených uvarených zemiakov, 15 g droždia, 2 vajcia, 50 g cukru, 50 g zmäknutého masla, soľ, kôra z pol pomaranča, škorica, vanilka, olej na vyprážanie

Múku zmiešame so zemiakmi, pridáme droždie rozopené v lyžici vody, vajcia, cukor, maslo, soľ, vanilku a kôru z pomaranča. Dobre vymiesime do mäkkého a elastickeho cesta. Zakryjeme a necháme polhodinu kysnúť. Urobíme z cesta šúľky široké asi 1,5 cm a dlhé 15 cm. Spojíme ich do kruhu. Ukladáme ich na pomúčenú dosku a necháme ich kysnúť, kým zdvojnásobia svoj objem. Vyprážame v oleji a trochu vychladnuté ich posypeme zmesou cukru a škorice.

Bezvajčné pampúšky

Suroviny: 500g polohrubej múky, 2dcl vlažného mlieka, 20g droždia, štipku soli, štipka kryštálového cukru, džem

Múku osolíme, ocukríme. Do pohára nalejeme vlažné mlieko, v ktorom rozrobíme droždie. Kvások vlejeme do múky. Vymiesime cesto a necháme kysnúť (30-40 min.). Vykysnuté cesto mierne rozvalkáme, ale nie príliš, aby bolo dostatočne hrubé. Pohárom alebo niečím okrúhlym vykrojíme cesto (pampúchy). Vložíme na rozohriaty olej a opekáme z oboch strán približne 5-6 min. Džem použijeme ako prílohu.

Marcela Žúborová

VITAJTE, MILÉ DETIČKY

Vitajte nám na svete,
dieťaťka krásne,
váš príchod znamená radosť a jas.
Zo šťastia rodia
sa najkrajšie básne,
ktoré vám napíše život a čas.

Vitajte nám v živote,
dieťaťka krásne
a snívajte v perinke svoj nežný sen,
nech hviezda života žiari vám jasne
a radosť naplní každý váš deň.

Narodili sa:

Eliška Lucia Eremiášová
Zuzana Luptáková
Alex Eremiáš
Rastislav Odorčák
Adam Mušuka
Roman Bunda
Gabriela Uhlíková

JUBILANTI

Mať jubileum, to je akoby znovu
sa narodiť.

Múdrejší, ľudsky krajší, skúse-
nejší.

Spriadať krehkú niť a žiť odzno-
va.

Život, čo teší, aj ten, čo bolí.

Na smutné nemyslieť a krásne
deliť tromi.

Mať slnko v očiach a zvonček
na perách.

A kominára stretávať každý deň
vo dverách.

Pre šťastie.

Čo rastie a rastie ...

A nikdy nemá dosť!

Lebo je krásne žiť druhým pre
radosť.

V januári a februári 2013
blahoželáme jubilantom:

Margita Škultétyová, 90
Mária Mrázová, 85
Angela Pribilincová, 80
Zdeno Mírilovič, 80
Pavína Mašlárová, 75
Valéria Krišteková, 75
Jolana Severényiová, 75
Jozef Horváth, 75
Jozef Mašlár, 75
Ján Lengyel, 75
Eva Havašová, 70
Mgr. Oľga Trangošová, 70
Viera Vengerová, 70
František Deme, 70
Ivan Gergič, 70
Kornel Krupa, 70
Ondrej Hlinka, 70

Milí jubilanti, prajeme Vám do
ďalších rokov veľa zdravia a ži-
votného elánu.

Smaragdové jubileum manželov Novotniakových

*S láskou a pokorou
ruka v ruke prejsť mnoho dní,
prežívať radosť, bolesť, úspechy,
plniť si spolu sny...
Byť istotou v čase búrok,
oporou v každom nepokoji,
jeden pre druhého byť liekom
čo všetky rany zhojí.*

**Oslávili ste 55 ročnú púť spo-
ločným životom. Zaiste máte na
mysli mnoho spomienok. Po-
tešilo by nás, keby ste sa o nich
s nami podelili v našom rozhovore.**

Ako ste sa zoznámili?

Prišiel som na dočasné obdobie
pracovať do Strojární Piesok zo
Sniny. V tom čase pracovník kul-
túrne – propagačného oddelenia
v SP pán Ladislav Kukula zakladal
spevácky súbor. Chlapcov mal
dosť, ale dievčence dopĺňal. No
a tam sme sa prvýkrát stretli. Po-
tom to už postupne nadobudlo
krajší, hlbší vzťah a ja som tu zo-
stal dodnes.

Aký bol začiatok Vášho man- želstva?

Krásny, ale plný povinností a star-
rostí. Rodičia byvali v malom ro-
dinnom domčeku, nebol by stačil
pre dve rodiny. Pomohli nám pri
výstavbe rodinného domu vo
svojej záhrade, v ktorom sme
(ešte nedokončenom) slávili našu
svadbu. V ňom sme vychovali tri
dcéry – Božku, Mirku a Táničku.

Z čoho máte najväčšiu radosť?

Rozhodne a bezhranične z na-
šich troch dcér, troch zaťov, päť
vnúčat a troch pravnúčat – tie sú
nám najmilšie, ale aj celej rodine.

V príhovore na oslave odznelo, že vaše dcéry sú žiarivými perla- mi vášho života. Čo musia rodi- čia robiť, aby to dosiahli?

Jedine dobrou výchovou. Svojím
vzorom, láskou, ale aj napomína-
ním. Mnoho svojho času im tre-
ba venovať správny pohľadom
na život, na ľudí, okolie, ale aj na
prírodu. Ten čas venovaný pre ne
nikdy nebude premárnený.

Spomínam si, že ste sa starali o svojich rodičov.

Samozrejme, veď aj oni pomáhali
nám. Pomáhali sme si navzájom –
v zdraví či v chorobe.

Prežili ste manželskú krízu?

A aký je recept na jej prekona- nie?

Za celé obdobie sa určite vyskyt-
la úzkosť, ťažkosť, napätie, čo
ovplyvňovalo i vzájomný vzťah.
Napríklad po narodení Táničky,
nám zároveň vážne onemocnela
matka. Ocko už nežil. Pri starost-
livosti o tri deti a chorej matky
sme obaja pracovali. Palko si do-
pĺňal vzdelanie, pripravoval sa
na skúšky. Okrem toho bol v tom
čase poslancom MNV vo Valaskej
a predsedom verejno – poriad-
kovej komisie, čo tiež zaberalo
nemálo času. Trochu to s nami
zakolísalo. No napriek všetkému
sme to zvládli. Aj keď neviem, či
to bola kríza, jediné, ako recept
na prekonanie takéhoto obdobia
je vzájomná pomoc a tolerancia.
Jednoducho: „Chce to len vydr-
žať“!

Palko, čo by si zo svojich po- slaneckých skúseností poradil dnešným poslancom?

Snáď len toľko, aby rovnako po-
sudzovali potreby občanov vo
Valaskej i na Piesku, a aby Piesok
bol rovnoprávnou časťou obce

a nie sirotskou.

Ako žijete dnes ako dôchodco- via s podlomeným zdravím?

Teší nás, že ako dôchodcovia sa
môžeme pravidelne stretávať
v klube, že máme medzi sebou
pekné vzťahy a že sme všetci
spolu ako jedna rodina. Dôchod-
ky máme nízke, lieky, bez ktorých
by to nebolo možné, sú drahé, ale
máme naše zlaté deti. Vďaka nim
sme boli dvakrát na liečení a aj za
túto našu oslavu vďačíme im, ale
aj za mnohé iné veci.

Čaká nás ešte jedna naša oslava
v Čechách s tými, ktorí nemohli
prísť, lebo očakávajú dieťaťko –
darček pre celú rodinu.

**Ďakujeme vám za rozhovor.
Predovšetkým však ďakujeme
za krásny večer vašej oslavy,
ktorý sme mohli spolu s vami
prežívať s priam neskutočným
dovolením vašich najdrahších
členov rodiny a vás. Prajeme
vám ešte veľa spoločne preži-
tých rokov v kruhu svojej rodiny,
zdravie, šťastie a pohodu.**

Viera Babčanová
foto: Danka Králiková

*Pri Tvojom krásnom výročí
slzy sa tísnu do očí,
srdce sa láskou rozbúši,
radosť nám vchádza do duší,
bozky sa snúbia s objatím
a pery šepnú dojatím:
Ži dlho, mama, medzi nami,
kým Teba máme, nie sme sami.*

V týchto dňoch sa krásneho životného jubilea 80 rokov dožíva naša
drahá mama, stará mama a prastarká Angela Pribilincová. Želáme
jej veľa zdravia, šťastia, pokoja a lásky, aby sme sa ešte veľa rokov
tešili z jej prítomnosti.

ROZLÚČILI SME SA

**Každý ráta svoje dni, netušiac, kde sa minú.
Nevieme, kedy posledný vystúpi na hladinu.
Koľko si trampôt odnáša a koľko krásnych chvíľ!
Akoby iba odišiel na výlet do neznáma.
Veď každý ho mal rád, kto vedľa neho žil.**

Ján Švantner

Každý človek potrebuje milovať a byť milovaný. Keď miluje, nemôže byť zlý. Kto pravou láskou naplní svoj život – myšlienky a činy, nežije nadarmo. Rád pomáha iným, a iní mu pomoc dobrým odplácajú. Taký človek sa nebojí smrti, ľahšie sa mu umiera, lebo nemá zaťažujú dušu.

Pán Ján Švantner sa narodil 1. februára 1942 v Beňuši, ako najmladší syn zo štyroch detí rodičom Františkovi Švantnerovi a Gizele rodenej Knapčokovej. Základnú školu navštevoval v Beňuši a v odbornom učilisti v Brezne sa vyučil za zámočníka. Pracoval v Mostárni Brezno, potom ako školník v Základnej škole vo Valaskej a od roku 1978 ako zámočník v novom závode Podbrezová. V roku 2002 odišiel do dôchodku.

Pán Ján Švantner nás navždy opustil 30. novembra 2012.

Ján Holko

Naše srdcia sú naplnené smútkom a oči zaliate slzami. Odchod blízkeho človeka vždy vyvolá zamyslenie. Len vtedy si uvedomíme cenu svojho života, len vtedy sa snažíme chrániť to, čo je nám najdrahšie. Keď svitne ďalší deň, opäť sa náhlime, riešime problémy a zabúdame, aký je náš život cenný. Treba si ho vážiť a chrániť, pretože je krehký ako porcelán a tenký ako nitka.

Pán Ján Holko sa narodil 19. marca 1928 v Tisovci. Vyrastal v rodnom meste spolu s dvoma súrodencami. Pôvodným povoláním bol strojní zámočník, po dokončení stredoškolského štúdia na Vyššej priemyselnej škole strojníckej v Košiciach a Dubnici nad Váhom pracoval ako kreslič a konštruktér ZŤS v Dubnici.

Po absolvovaní základnej vojenskej služby a pedagogického štúdia v Banskej Bystrici pracoval v Strojárňach Piesok v Strednom odbornom učilisti. V roku 1992 odišiel na dôchodok, ale aj v dôchodkovom veku bol aktívny.

V osobnom živote bol významný rok 1956, keď uzavrel manželstvo s Máriou, rodenou Zlebičovou.

Narodili sa im tri deti – synovia Jaroslav a Ján a dcéra Soňa.

Pán Ján Holko zomrel 4. decembra 2012.

Lubica Balúchová

Ako prichádzajú ročky vyššieho veku, človeka sem – tam niečo zabolí. Skôr by sme na to nedbali, ale od istého času nám to pripomenie, že roky mladosti, pevného zdravia, sily a smelých činov sú už za nami. V myšlienkach sa častejšie zaoberáme zmyslom toho, čo sme robili, ako sme žili. Hľadáme pokoj v duši a zmierenie. V duchu odpúšťame, čo sme ako ťarchu v sebe nosili. Túžime po tom, aby po nás zostal čistý stôl, v rodine láska, pokoj, pohoda – aj po našom odchode. Napravíme, čo sa napraviť dá.

Pani Ľubica Balúchová sa narodila 15. júla 1937 vo Valaskej v rodine Jána a Agnesy Krupovej, rodenej Kučerovej. Vyrastala spolu so súrodencami – Tiborom a Soňou. Základnú školu vychodila vo Valaskej a Meštiansku školu v Brezne. Ekonomické vzdelanie a maturitu získala popri zamestnaní. Zamestnala sa v Strojárňach Piesok, neskôr v Domovej správe vo Valaskej a potom znovu v Strojárňach Piesok, až do dôchodku.

V roku 1955 uzavrela manželstvo s Františkom Balúchom. Narodili sa im dve deti – dcéra Dagmar a syn Peter. Jej život bol činorodý. Odmlada sa zapájala do kultúrneho života v obci a táto záľuba ju sprevádzala až do konca života. Bola členka speváckeho zboru Lipka vo Valaskej.

Pani Ľubica Balúchová zomrela 7. januára 2013 vo veku 75 rokov.

Anastázia Bániková

Stretávame sa, pozdravíme, usmejeme sa na seba. Pociťujeme zvláštnu sympatiu, uznanie a dôveru, úprimnú srdečnosť a záujem. Takéto pocity sme mohli zažiť pri stretnutiach s pani Bánikovou.

Pani Anastázia Bániková sa narodila 25. novembra 1922 rodičom Jozefovi Bánikovi a Jozefíne, ro-

denej Kúdelkovej. Vyrastala spolu so staršou sestrou Máriou. Do ľudovej školy chodila vo Valaskej, Meštiansku školu v Brezne ukončila v roku 1938. Tak ako väčšina mládeže v tých časoch, aj ona sa zaoberala aktivitami v Združení katolíckej mládeže.

V 40 – rokoch pracovala ako väčšina jej rovesníčok v lesnej škôlke. Od roku 1943 odišla na faru za gazdinú v Lazanoch, neskôr v Sklených Tepliciach. Potom pracovala v Mostárni Brezno na ekonomickom úseku, odkiaľ odišla aj na dôchodok.

Pani Anastázia Bániková si nikdy nezaložila svoju rodinu a v staršom veku jej pomocnú ruku podal synovec Michal.

Kniha života pani Anastázie Bánikovej sa zavrela 17. januára 2013 vo veku 90 rokov.

Jozef Faško

Osudy ľudí sú plné otázok. Nikdy nevieme, čo sa skrýva za ďalšou zákrutou dní. Niekedy kráčame naplnení spokojnosťou z nášho šťastia, alebo z úspechov našich najbližších. Odchod milovaného človeka, ktorý bol celé roky našou súčasťou, takisto otvára oči slzám a srdce bolesti. Čo všetko by sme chceli zmeniť, vrátiť späť, vynechať a čo zopakovať. Avšak

v kolobehu našich životných premien je všetko jedinečné, neopakovateľné.

Pán Jozef Faško sa narodil 20. júna 1952 vo Valaskej, v robotníckej rodine Jozefa a Anny, rodenej Zelenčíkovej ako prvorodené dieťa. Vyrastal spolu so svojou sestrou Annou v harmonickej rodine. V rodnej dedine navštevoval základnú školu a po jej skončení pokračoval na učňovskej škole v Piesku, kde sa vyučil za valcovača rúr. Narukoval do základnej vojenskej služby v Českom Terézine.

V roku 1973 uzavrel manželstvo s Evou Badinkovou. Narodili sa im tri deti – Renáta, Alena a Jozef. Po skončení vojenskej služby začal pracovať v Železiarňach Podbrezová.

Od útlej mladosti mal kladný vzťah k prírode a ku zvieratám. Táto záľuba ho priviedla k práci valacha v našom chotári, súčasne sa staral aj o svoje hospodárstvo. Kosil, hral, zväzal. Bol nápomocný aj ostatným spoluobčanom. Angažoval sa aj v hasičskom zbore a na fašiangy zapriahol koníka a pomáhal bursovníkom. Nikomu neodmietol pomoc.

Pán Jozef Faško zomrel 19. januára 2013.

SPOMIENKY

Práve v mrazivom januári ste od nás odišli tam, kde už má každý pokoj v duši. Vaše miesta doma sú prázdne a stále nám veľmi chýbate. Spomeňme si aspoň takto na našu

Janku, Tóna a Laurinca Kučerovcov.

Pekné sú spomienky na Vás, a preto nikdy nezabudneme. S úctou Vaše dcéry, synovia, sestry a bratia celými rodinami. Kto ste ich poznali, prosíme spomínajte na nich s nami.

Tak pekne sa rozlúčil, tak pekne unavený tíško zaspal. Srdiečko prestalo biť, čo ako sme chceli, nedalo sa zobudiť – veď muselo do nebička ísť.

Zanechal všetko, čo mal rád a nás všetkých, ktorých miloval. Za všetky jeho trápenia a bolesti nech mu dá Pán Boh milosti.

Dňa 12. februára 2013 si pripomínáme 4. výročie úmrtia a zanedlho nedožitého 80 rokov nášho milovaného manžela, otca a starkého

Antona Vetráka.

S láskou spomínajú manželka, synovia a dcéra s rodinami.

Od súťažnej sezóny 2012/2013 hrá v stolnotenisovej 5.lige okresov Brezno a Banská Bystrica aj náš stolnotenisový oddiel. Sformoval sa počas Veľkonočných turnajov. Najlepší hráči nášho tradičného turnaja neraz spomínali na slávne časy tohto športu vo Valaskej. V sedemdesiatych rokoch bola popularita stolného tenisu medzi mládežou i dospelými prinajmenšom taká ako futbalu. Telocvičňa základnej školy praskala vo švíkoch. Bolo tam pravidelne vyše dvadsať chlapcov a dievčat. Na piatich stoloch sa dvakrát do týždňa trénovalo. O výber žiakov a rozvoj talentu týchto mladých hráčov sa staral učiteľ Tibor Blažin. Žiaci našej školy vyhrávali okresné turnaje, postupovali aj do krajských kôl a reprezentovali školu aj na majstrovstvách Slovenska v kategórii žiakov. V tom čase najúspešnejšími reprezentantmi školy boli bratia Emil a Milan Nátherovci. V osemdesiatych a neskorších rokoch som sa aj ja venoval žiakom v tomto peknom športe. Na našej škole sa neprerušene až do tohto roku uskutočňovali okresné turnaje žiakov breznianskeho okresu, predtým hornej časti banskobystričského okresu. Nedokážem to už ani spočítať, ale bolo ich hádam okolo tridsať.

Na prelome sedemdesiatych

Stolný tenis vo Valaskej

a osemdesiatych rokov sa v obci po prvýkrát sformoval stolnotenisový oddiel dospelých okolo takých hráčov, ako Ľubomír Lačík, Pavol B u -

daj, Oskar

Harinek a neskôr do oddielu prichádzali mladší hráči, ktorí svoje prvé skúsenosti získavali v krúžku stolného tenisu práve v oboch našich základných školách. Patrili medzi nich: Jaroslav Karak, Ivan Foltán, Edo Prokopec, Miroslav Mihok a do oddielu postupne pribúdali ďalší hráči ako Ivan Krúteľ, Marian Ištván a neskôr aj „starý harcovník, pingpongista“ telom aj dušou, pán Ivan Mišúth, ktorý prestúpil do valašianskeho oddielu z Podbrezovej. A práve pod jeho vedením rástla kvalita mladých stolných tenistov, ktorí dosahovali aj individuálne úspechy v turnajoch jednotlivcov v rámci

okresu. V tom čase družstvo Valaskej hralo tretiu a neskôr druhú triedu v rámci vtedy veľkého banskobystričského okresu.

Začiatkom deväťdesiatych rokov, po postupnom ukončení športovej kariéry prvých začínajúcich hráčov, odchode hráčov na školy m i m o byd-

liška, resp. odťahovaním sa z obce ako aj prestupe mladých hráčov (Mihok, Prokopec) do podbrezovského oddielu hrajúceho vyššiu súťaž, sa éra stolného tenisu vo Valaskej končí. Našťastie len dočasne.

Ako som už spomenul, na poslednom veľkonočnom turnaji v roku 2012 bývalí „starií“ hráči Valaskej sa rozhodli vzkriesiť takmer už zabudnuté zlaté časy stolného tenisu v našej obci. Požiadali sme o registráciu a prihlášku do súťaže. A viedeme si tam na nováčika veľmi dobre. Po odohratej jesennej časti sme v prvej polovici tabuľky

na piatom mieste. O body a víťazstvá sa zaslúžili títo hráči: Jaroslav Karak, Emil Náther, Edo Prokopec, Pavel Gondek, Jaroslav Cúth. Nemôžem nespomenúť jeden dôležitý fakt. Vekový priemer týchto hráčov je 55 rokov. Videl som našich súperov. Aj tam sú starší hráči, ale polovica mužstva sú mladíci 20 – 30 roční. O to viac vynikajú úspechy našich veteránov. Bolo by dobre, keby mali nejakých nasledovníkov, aby tento pekný šport raz v našej obci neskončil definitívne. Musím si na záver povzdychnúť za minulosťou. Mládež športovala viac. Časy sa zmenili, aj záujmy detí a mládeže. Žiaľ, nemyslím si, že k lepšiemu. Dúfam, že príklad našich stolnotenisových veteránov bude aspoň pre niektorých žiakov a mladých ľudí vzorom hodným nasledovania.

Mgr. Ivan Karak

POR NAZ_ODD	Z	V	R	P	K	VJZ	PIZ	PB
1. Predajná „B“	10	8	1	1	0	120	60	27
2. Podkonice „C“	10	8	1	1	0	116	64	27
3. Podbrezová	10	8	0	2	0	121	59	26
4. Selce	10	7	0	3	0	113	67	24
5. Valaská	10	5	0	5	0	83	97	20
6. Braváčovo	10	4	0	6	0	99	81	18
7. Malachov „B“	10	4	0	6	0	93	87	18
8. Dubová	9	3	0	6	0	61	101	15
9. Cobra BB	9	1	0	8	0	37	125	11
10. Lučatin	10	0	0	10	0	39	141	10

KB Valaská - Osrblie - výsledky

Prvé kolo Viessmann pohára

Pre všetky kategórie D+D sa uskutočnilo 29-30.12.2012 v Osrblí. Bežali sa rýchlostné a preteky s hromadným štartom a dosiahli sme umiestnenie:

Dorastenky: 16-17 V. Machyniaková 2,2.

Dorastenci: 16-17 F. Kolaj 9,9.

Dorastenky: 18-19 I. Fialková 1,1.

Dorastenci: 18-19 F. Kramla 6,2, R. Kubaliak 13,13, M. Kúdelka 11,15, F. Skačan 12,9, A. Krbila 16,17.

Juniorky: P. Fialková 1,N.

Juniory: M. Šima 1,1, M. Kubaliak 4,2, A. Berčík 8,N.

Muži: T. Hasilla N,5, N. Gröne 2,8.

Ženy: T. Poliaková 4,2, L. Šimová 5,4.

Pre žiacke kategórie sa uskutočnilo 12-13.01.2013 v Osrblí. Bežali sa rýchlostné a vytrvalostné preteky a dosiahli sme umiestnenie:

Žiačky: 10-11 V. Hrablayová 4,N.

Žiaci: 10-11 B. Matovič 5,7, Š. Demény 9,6, R. Floch 11,8, J. Vološin 6,5

Žiačky: 12-13 J. Machyniaková 1,1, J. Graňaková 3,7, T. Sivčaková 12,13, M. Wagnerová 11,9.

Žiaci: 12-13 V. Slezák 4,4, J. Kolečár 11,8.

Žiačky: 14-15 T. Krnáčová 3,2, B. Zelenčíková 6,7.

Žiaci: 14-15 P. Štrba 17,15, K. Fodrek 18,16, E. Troliga 21,18.

Druhé kolo Viessmann pohára

Pre všetky kategórie D+D sa uskutočnilo 19-20.1.2013 v Osrblí. Bežali sa rýchlostné a vytrvalostné preteky a dosiahli sme umiestnenie:

Dorastenky: 16-17 V. Machyniaková 5,4.

Dorastenci: 16-17 F. Skačan 3,2, A. Krbila 5,5, F. Kolaj 13,13.

Dorastenci: 18-19 F. Kramla 4,N, R. Kubaliak 5,6, M. Kúdelka 6,7.

Juniory: A. Berčík 4,4.

Muži: N. Gröne 2,3.

Ženy: L. Šimová 1,1.

Pre žiacke kategórie sa uskutočnilo 26-27.01.2013 v Osrblí. Bežali sa rýchlostné a vytrvalostné preteky a dosiahli sme umiestnenie:

Žiačky: 10-11 V. Hrablayová 7,4.

Žiaci: 10-11 B. Matovič 9,N, Š. Demény 8,7, R. Floch 10,9, J. Vološin 5,6.

Žiačky: 12-13 J. Machyniaková 1,1, J. Graňaková 2,7, M. Wagnerová 8,9.

Žiaci: 12-13 V. Slezák 7,5, J. Kolečár 6,7.

Žiačky: 14-15 T. Krnáčová 2,3, B. Zelenčíková 7,8.

Žiaci: 14-15 P. Štrba 17,13, K. Fodrek 19,14, E. Troliga 24,21.

Svetový pohár

V tejto najvýznamnejšej svetovej súťaži nás začali reprezentovať P. Fialková T. Poliaková a T. Hasilla.

Majstrovstvá sveta kadetov a juniorov

Uskutočnili sa od 24.1 – 2.2.2013 v rakúskom meste Obertilliach. Bežali sa doteraz rýchlostné a stíhacie preteky a dosiahli sme umiestnenie:

Kadetky: I. Fialková 14, 15.

Juniorky: P. Fialková 25, 31.

Juniory: M. Šima 28, 24, M. Kubaliak 46, 42.

IBU pohár

Finále tejto svetovej súťaže sa uskutočnilo 07-10.2.2013 v Osrblí.

Srdečne vás pozývame do hľadiska.

Ing. Jozef Barzík